

nt

naš tednik

LETO XXXX. Štev. 29 Cena 8,— šil. (200 din)
petek, 22. julija 1988

Poštnina plačana v gotovini Celovec P.b.b.

Erscheinungsort Klagenfurt / Izhaja v Celovcu
Verlagspostamt 9020 Klagenfurt / Poštni urad 9020 Celovec

Pretekla nedelja

je bila praznik za vso južno Koroško. Pri Božjem grobu v pliberški fari je obhajal Janko Krištof svojo prvo sveto mašo. Prišlo je okoli 3000 ljudi iz vse južne Koroške — zlasti pa še iz Roža. Beri strani 8/9.

Apel EL Suha na naše gospodarske odbore

Pedagoški tedni

Pretekli teden je v celovški koncertni hiši bila otvoritev letošnjih pedagoških tednov. Te prireditve v počitnicah bi naj služile nadaljnemu izobraževanju obveznošolskih učiteljev. Geslo pedagoških tednov je „Delovni svet in šola“.

Ravno letos bi si lahko seveda prav za južnokoroške učitelje predstavljali aktualnejšo temo, ko pa še nikakor ni jasno, kako se bo novi šolski zakon obnesel v praksi. Problemi dvojezičnega šolstva so vendar bili omenjeni v dveh referatih: dr. Valentin Inzko je govoril o slovenski kulturi kot sestavnem delu manjšinskega šolstva, pri čemer je kritiziral obstoječe učne načrte kot nezadovoljive, Mirko Bogataj pa je referiral o medkulturnem učenju.

Ob otvoritvi pedagoških tednov je nastopil otroški zbor iz Škocijana pod vodstvom Helke Mlinar in je žel za svoj nastop velik aplavz.

Strokovno združenje pedagoških delavcev je na svoji zadnji seji sestavilo komisijo, ki bo spremljala izvajanje novega šolskega modela. Komisijo bodo sestavljali člani vodstva pedagoškega združenja, učitelji iz vseh okrajev, zastopniki staršev, zastopniki univerze ter po potrebi tudi strokovnjaki iz inozemstva. Koordinator v komisiji bo dr. Teodor Domej.

Ker se čutijo predstavniki občine Suha od pristojnih osrednjih ustanov koroških Slovencev v zvezi z gospodarsko problematiko obrobni krajev zapostavljeni, se po tej poti obra-

čajo na javnost. Njihov pismeni apel: obrobna občina Suha potrebuje nujno gospodarsko pomoč, če hočemo, da se bo njeno kulturno in narodnostno delo obrestovalo.

Spoštovani!

Že dalj časa je od tega, odkar smo zastopniki EL Suha iznesli gospodarskima odboroma NSKS in ZSO naše želje v zvezi z gospodarsko okrepitevijo občine Suha. Do danes se v to smer, razen ogleda Škofove kmetije in Domejevih ovac, prav nič ni zgodilo. Na drugi strani pa mi Sušani stalno zasledujemo ustanovitve mešanih

gospodarskih podjetij v drugih, gospodarsko že itak bolj okrepljenih krajih dvojezične Koroške. Zato se zastopniki EL Suhe upravičeno sprašujemo, ali smo suški občani manj vredni člani slovenske narodne skupnosti?

Prav tako smo pred nedavnim na krajevnem sestanku NSKS podali naše želje glede gospodarske pomoči naši občini in njenim občanom. Pa tudi s te strani do da-

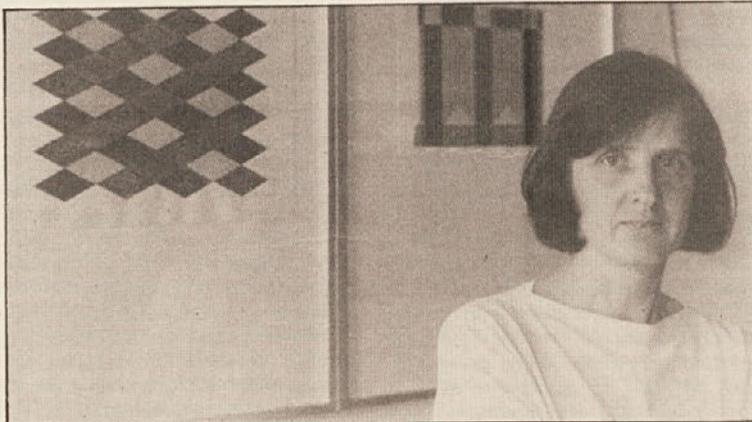
nes ni bilo nikakršnih ukrepov.

Zato se še enkrat obračamo po tej poti na vse gospodarske ustanove koroških Slovencev, da bi se končno zavedali pomembnosti gospodarske okrepitevije suške občine in nam tozadevno šli z dejanji na roke.

V upanju, da bomo tudi mi na Suhi enkrat deležni Vaše pomoči, Vas prav prisrčno pozdravljamo.

Gradiče, 1988-07-21

Enotna lista Suha

Zorka Weiss-Loiskandl

razstavlja od ponedeljka, 18. julija, do 15. 8. 1988, v kavarni celovškega doma umetnikov (Künstlerhaus). Geslo razstave je: „Čas mine“.

To pismo je Enotna lista Suha včeraj poslala gospodarskima odboroma obeh osrednjih organizacij, Zvezi slovenskih zadrug in pa obema slovenskima tednikoma. Kakor nam je občinski odbornik Lenart Katz povedal, se čuti EL Suha k temu javnemu apelu primorana. Katz dobesečno: „Če ne bo uspelo rešiti predvsem v obrobni krajih vprašanja zaposlitve za vse občane, potem kulturno in politično delo ne more imeti zaželenega uspeha. Mladina zapušča naše vasi, ker mora s trebihom za kruhom in se večinoma sploh ne vrne več domov. Potem pa nujno trpi tudi obstoj slovenske narodne skupnosti.“

Tednikov komentar

PIŠE JANKO KULMESCH

Razvoj v Sloveniji nam koroškimi Slovincem ne more in ne sme biti deveta briga. Drži si cer, da imamo dovolj dela in skrbi pri reševanju lastnih problemov na Koroškem. Asimilacija, gospodarska odvisnost pa tudi samozakrivljena neaktivnost, nerazumevanje raznih (odločajočih) ljudi in skupin za pravo narodno enakopravnost — vse to nam povzroča mnogo hudih preglavic. K temu še pride, da pogostokrat sami ne vemo, kdo je naš resnični nasprotnik: dosledni zagovornik nemškonalacionalnih ciljev ali pa neutrudljivi in požrtvovalni zastopnik interesov naše narodne skupnosti.

In gluhi, če bi v tej zadevi zankali vrsto perečih problemov; tudi o njih se onstran Karavank precej široko in odprto razpravlja. Kljub temu nas je koroške Slovence ponedeljkova vest, da Janši, Tasiču in Borštnerju niso dovolili sodne obravnave v njihovem slovenskem materinem jeziku. Ni treba posebej omeniti, da je taka odločitev predvsem voda na mlin tistih, ki se na Koroškem borijo za izginitev slovenščine.

Problemov, s katerimi se naš matični narod trenutno ubada, je seveda še več. In

„Pomladanska enodnevnica“?

Kljub temu ne pridemo mimo dejstva, da je razvoj narodne manjšine v veliki meri odvisen od razvoja matičnega naroda. Vodilni jugoslovanski politik pred vojno, dr. Korošec, je dejal: „Najslabša Jugoslavija je za koroške Slovence še vedno najboljša.“ Ta Koroševa teza se mi zdi ponesrečena in napačna. Kajti Jugoslavija (oz. Slovenija), ki je docela „na kupu“, gotovo ne more biti za razvoj slovenskih narodnih manjšin najboljša. Prej bo že veljala trditve: „Čim boljša je Jugoslavija oz. Slovenija, tem bolje za koroške Slovence.“

vendar bi bilo napačno, če bi gledali samo črno. Ne zagovarjam slepega optimizma, prav tako ne indiferentnega čakanja na to, kako se bo razvila jugoslovanska bodočnost. Kljub temu globoko verujem, da bo naš matični narod konec koncev le napredoval na poti demokratizacije in humanizacije.

S tem nočem omaleževati dogodkov v zvezi z ljubljanskim procesom. Naše uredništvo je k temu zavzelo jasno stališče.

Toda: ravno v zadnjih letih in mesecih je bilo za vsakega obiskovalca Slovenije dovolj opazno, kako se slovenski narod prebujajo. Raste samozavest, z njo pa tudi ljubezen in zaupanje v „Slovenijo, moje deželo“. Kmetje so se spontano združili v svoji „Kmečki zvezi“, mladina je začela iskati (in živeti) svojo lastno — slovensko — identiteto. V časnikih bereš precej zanimivih, odprtih ter samokritičnih prispevkov; enako, če še ne bolj, velja to tudi za umetnike ter druge kulturne delavce.

Skratka: v določeni meri doživljamo novo slovensko pomlad. In če se bo izkazalo, da je slovenski narod postal še politično bolj zrel ter pameten, potem to pomlajenje gotovo ne bo šlo v zgodovino kot „pomladanska enodnevnica“.

Od tega pa bi profitirali vsi Slovenci — tudi koroški.

Trenutni razvoj pri naši južni sosedu na žalost ni najboljši, je precej zaskrbljujoč. Nad vse kruti so na primer gospodarski problemi — problemi, ki so med drugim neposredno povezani s političnim sistemom samim. Tega se v vedno večji meri zavedajo tudi v Sloveniji in ostalih jugoslovanskih republikah; in to od kritične mladine preko angažiranih časnikarjev pa do raznih etabliranih politikov. Zahteve po vpeljavi tržnih mehanizmov se že dolgo ponavljajo. Toda doslej se odgovorni politični predstavniki še niso upali uresničiti te zahteve dejansko in dosledno.

Drugo osrednje vprašanje jugoslovanske državnosti so odnosi med republikami in narodnimi skupnostimi. Billi bi slepi

Vojaško sodišče prepovedalo v Ljubljani obravnavo v slovenščini

Pretekli ponedeljek so v Ljubljani začeli z vojaškim procesom proti Janezu Janši, Davidu Tasiču, Ivanu Borštnerju in Franciju Zavrlu. Tožijo jih „izdajstva vojaške tajnosti“, nočejo pa povedati javnosti, za katere vojaške tajnosti naj bi šlo. In ko

Pred sodiščem na Roški cesti se je zbrala precejšnja množica ljudi. Sodišče je sklenilo izključitev javnosti in ko je odvetnik Zavrla Demšar proti temu protestiral, so ga vojaki nasilno odpeljali iz dvorane. To je pri številnih opazovalcih procesa pred sodiščem povzročilo

dodatno razburjenje. Pomirilo se je šele, potem, ko je oblast grozila preložiti sodno obravnavo v neki neznani kraj zunaj Ljubljane.

K temu vojaškemu procesu so — poleg množičnih ustanov in osebnosti v Sloveniji in mednarodni javnosti — zavzeli stališče tudi slo-

Ob robu povedano:

Avstrija je po Smollejevem pristanku na novi manjšinsko-šolski zakon imela in še ima možnost za nov začetek manjšinske politike. Na Dunaju se menda res nekaj premika — edinole Korošci imajo v rokah, da vse šanse za nov začetek spet zapravijo. Kaj protestirajo proti berlinskemu zidu, ko pa v Kotmari vasi merijo razrede, da bi postavili aluminijaste stene — za ločevanje, boljše, kot ga zakon predvideva? Po kakšnih objektivnih kriterijih so izbrali ravnatelja na Kostanjah in v Sinči vasi? Naša narodna skupina je potrepljiva, zmožni smo za kompromis, Smolle je to dokazal. Ampak ob takšnih odločitvah koroške šolske oblasti bo tudi našega potrpljenja konec.

-i dur-

LJUBLJANSKI PROCES

Solidarnost izjava NT

Uredništvo Našega tednika izraža svojo veliko zaskrbljenost v zvezi s priporom kolegov Janše, Tasiča in Zavrla ter podoficirja Borštnerja. Nadalje izražamo svojo solidarnost z vsemi tistimi, ki se, zlasti na časnikarskem področju, zavzemajo za čim večjo transparentno ter uveljavljanje osnovnih pravic v smislu demokratične civilne družbe.

Naša solidarnost in podpora veljata Odboru za varstvo človekovih pravic ter vsem drugim ustanovam in osebnostim v SR Sloveniji in SFRJ, ki se zavze-

NDP protiustavna!

Ustavno sodišče je ugotovilo, da je Nacionaldemokratska stranka Norberta Burgerja neonacistična in s tem protiustavna, ker ne odgovarja zakonu o prepovedi nacističnih združenj in državni pogodbi. Do tega spoznanja je vrhovno sodišče prišlo po analizi statuta in programa NDP, ki izhajajo od biološko-rasističnega narodnega pojma in so v več točkah podobna programu nekdanje NSDAP.

Spoznanje ustavnega sodišča pomeni za NDP, da nima več pravne osebnosti, da torej ne more več nastopiti pri volitvah, sklepati pogodb itd. S tem je NDP praktično razbita. Izkazalo se je, da so imeli prav vsi tisti, ki so že leta opozarjali na protiustavnost NDP in zahtevali njeno prepoved.

Ustavno sodišče je tudi izreklo, da mora vsak urad sam od

sebe preveriti, če je kakšna skupina neonacistična in zato nima pravne osebnosti.

Spoznanje ustavnega sodišča pa postavlja v posebno luč tudi predsednika svobodnjakov Haiderja: mar se ni Haider še pred kratkim pri Scrinziju v Biatogradu srečal s predsednikom NDP Burgerjem, da bi „izmenjala mnenja“?

Nelson Mandela obhaja 70-letnico

V posebnem zaporu na otočju pred obalo Rtiča dobre nade je v ponedeljek, 18. julija, praznoval svojo 70-letnico najbolj znani ujetnik južnoafriškega rasističnega režima, vodja Afriškega nacionalnega kongresa (ANC) Nelson Mandela. Mandela je že nad 25 let zaprt zaradi odločnega nastopanja in ukrepanja proti apartheidu in rasizmu v Južni Afriki.

Mandela je postal simbol za neupogljivost in značajnost pri

doslednem boju za temeljne pravice in enakopravnost ljudi, in vse kaže, da se ga južnoafriški režim boji bolj ko kdajkoli prej. Kako naj si drugače razlagamo masiven nastop policije in pa vojaštva, da so zatrli v Južni Afriki vsa solidarnostna zboračenja ob Mandelinu 70-letnici.

Mandela je v teh dneh prejel čestitke iz vsega sveta, med njimi tudi od avstrijskega zveznega kanclerja Vrantizkega.

Velikovec: Povabilo vsa kulturna društva — razen „Lipe“

V Velikovcu že 19 let po tihem tli škandal, od časa do časa, tako zadnjič februarja letos, izbruhne, potem pa spet po tihem tli naprej. Čeprav počasi začne prodirati misel, da ne mečejo vsi Slovenci bombe in da tudi njihove prireditve v prvi vrsti služijo kulturnemu užitku, še zmeraj ni videti rešitve tega prav butalskega problema. Nasprotno, v zadnjih mesecih je dobil še nove fasete.

„Neue Burg“ za letošnjo „Koroško Poje“, so ji to spet odklonili — uradno brez utemeljitve, po časopisu je ÖVP sporočila, da zaradi starih argumentov. Protest KKZ nič ni zalegel.

Prošnjo KKZ so v mestnem svetu odklonili s 6:1. Edinole socialistka Zeloth je (tajno!) glasovala proti, odslej jo po velikovških kavarinah menda imenujejo „Tschuschen-Mizzi“ in huje. Celu vodji

velikovške SPÖ, Blaschitzu, je v nekem intervjuju na vprašanje po „Neue Burg“ že ušlo „des is a Wahnsinn“ — da bi kaj spremenil (skupaj z Zelenim bi imel večino), pa se seveda ne upa, ko pa gre za vsaj dva nemškonalacionalna mandata.

Argument župana Jakoba Miklaupa pa sploh blešči v svoji intelektualnosti. V intervjuju z nem-

škim Südwestfunkom je dejal: „Völkermarkt ist keine zweisprachige, sondern eine rein deutsche Stadt“. O resnici te trditve zgovorno priča Miklavov jezik: „de slobena, de völkamorktna...“

Medtem se je pod vodstvom Williija Winklerja ustanovila „Iniciativa za kulturno sodelovanje“, pri kateri sodelujejo člani vseh strank. Cilj iniciative je odprtje „Neue Burg“ tudi za Slovence. Doslej še ni imela uspeha. Pravilo pa, da zmeraj več Velikovčanov ni zadovoljnih s tem stanjem in da je odprtje „Neue Burg“ le še vprašanje časa.

Torej upajmo. Kajti drugi dogodki v Velikovcu tudi niso razveseljivi. Od 4. do 16. 6. so v Velikovcu bili kulturni dnevi, en večer bi naj oblikovala vsa velikovška domača društva. Vse so povabili — samo ne slovenskega velikov-

škega kulturnega društva „Lipa“. Mestni svetnik za kulturo Petertz je na to rekel, da ni vedel za obstojanje tega društva. Čuden argument, saj ne priča samo o kompetenci mestnega svetnika: ko je kulturno društvo „Lipa“ zmeraj spet zaprosalo za „Neue Burg“, je namreč prav dobro vedel, da slovenskemu društvu te prošnje ne sme ugoditi.

Kakšen veter v Velikovcu veje, kaže tudi drug dogodek: Zeleni so predlagali, naj na spomenik padlim obeh vojn v Velikovcu pritrjujejo tudi spominsko ploščo žrtvam nacistične strahovlade — plačali so jo Zeleni sami. Župan Miklau je predlog brez besedice utemeljil zavrniti. Spomin na tiste, ki so — po nedolžnem — padli v Hitlerjevi vojski, da. Spomin na one, ki so imeli moč in pogum za upor — ne!

PISMA BRALCEV

Evropska gospodarska skupnost, ne, hvala!

Z velikim začudenjem sem bral v nekem koroškem kmečkem glasilu, da je kmetijska zbornica soglasno sprejela resolucijo za vstop v Evropsko gospodarsko skupnost (EGS). Ker ne vem za pravo argumentacijo tega sklepa, prosim predvsem naša slovenska zastopnika za razložitev in pojasnilo: kaj nam naj bi vstop v EGS dejansko prinesel?

Kaj je bilo za Vaju odločilno, da sta tako rekoč meni nič—tebi nič zavzela takšno pozitivno stališče? Osebnim imam v tem vprašanju večje pomisleke. Da navedem v premislek le nekaj podatkov in dejstev:

- Avstrija mora že zdaj doprinesiti EGS 9 milijard šillingov, ob vstopu pa bo morala prispevati 26 milijard šillingov za agrarni sektor. Ob takšni podpori pa se res vprašujem, ali ne bi bilo bolj umestno uporabiti ta denar v Avstriji sami in sicer v podporo šibkejšim, obmejnim kmetom.

- EGS mora financirati na osebo šil. 4000,— za agrarni presežek, medtem ko Avstrija plačuje „le“ šil. 1100,— na osebo.
- EGS ima velik interes znižati kmetijsko prebivalstvo na 2 odstotka.
- Poleg tega je avstrijsko kme-

tijstvo veliko boljše ko kmetijstvo v EGS, ravno tako je na boljšem tudi kmetijstvo v Švici. Zato se tudi Švicarji ne opredelijo za vstop v EGS. Tudi Norveška se je odločila v obliki nekega referendumu proti vstopu v EGS, dobro vedoč, da bi jih to privedlo le še v večje težave. To so dejstva. Lahko bi naštel še več drugih primerov. Prepričan sem bil, da zastopata Domej in Zwitter našega majhnega kmeta. Tem bolj sem razočaran, da sta se izrekla za vstop v EGS.

To nepremišljeno in neutemeljeno privolitev naših kmečkih svetnikov si razlagam s tem, da sta izgubila vsakršen pristen in odkrit dostop do itak že zapostavljenega slovenskega kmeta na obmejnem območju. Zato bodrim vse naše kmete, da naj bodo v bodoče bolj kritični in pazljivi do svojih zastopnikov. Še ni prepozno, da skupno izpovemo: **EVROPSKA GOSPODARSKA SKUPNOST, NE, HVALA!**

Jozej Haschej,
prizadeti kmet iz Kokja

Als Minderheit und mit Minderheiten leben

Ob koncu lanskega leta je Delovna skupnost izobraževalnih domov v Avstriji priredila v

Domu v Tinjah seminar o koroških Slovencih (NT je o tem obširno poročal). Mdr. so tudi v pogovorih z raznimi prebivalci iz Podjune spoznavali položaj slovenske narodne skupnosti.

Sedaj smo prejeli od dr. Karla Garnitschniga, predsednika Delovne skupnosti katoliških izobraževalnih domov Avstrije, pismo, v katerem opisuje svoje vtise o svojih srečanjih v Podjuni. — Opomba uredništva.

Primär interessierte mich die Präsenz des Slowenischen in der Öffentlichkeit, weil daran das Maß an sprachlicher und kultureller Identität gemessen werden kann. Für mich stellte sich die Frage, wieviele Slowenen bewußt ihre Sprache und Kultur pflegen, weil in einer Umwelt, die einen mehr oder minder großen Assimilationsdruck ausübt, eine Gruppenidentität nur dann gewährleistet ist, wenn man sie bewußt pflegt. Aber gerade da ergeben sich die Schwierigkeiten. Nicht so sehr Slowene zu sein, — dann in der Regel gleichgesetzt mit Windisch — erzeugt bei den deutschnationalen Kärntnern Aggressivität, sondern wenn sich jemand auf seine Identität als Slowene besinnt und dann in logischer Konsequenz auch dafür etwas tut, daß die slowenische Sprache und Kultur öffentlich präsent ist. Das Wunschbild dieser Deutschnationalen ist die Schweiz. (Dalje na 13. str.)

Turistična sezona se je slabo začela

Posledice znane, vzroki se iščejo

Gorenjski glas, 15. julij 1988, str. 1

Te dni hotelske delovne organizacije, zasebniki, delavci v avtokampih, počitniških domovih, zdraviliščih in še kje preštevajo turiste, ki naj bi po nekaterih napovedih v začetku julija že dodobra napolnili naše počitniške zmožljivosti. Pa niso preveč zadovoljni. Že lani so namreč ugotavljali, da s predsezonskim izkupičkom in izkupičkom prvih dni letne turistične sezone niso bili zadovoljni, letos pa je obisk turistov še precej manjši. Uradno (po podatkih Turistične zveze Jugoslavije) naj bi bila ta številka za kakih deset odstotkov nižja od lanske, tisti, ki pa smo si letos že ogledali naše primorske turistične kraje, pa smo (brez preštevavanja) imeli občutek, da tudi turistična statistika lahko malce zataji...

Kakorkoli obrnemo, nam je že ob začetku sezone jasno, da bo naša letošnja turistična žetev manjša od lanske, manjša od načrtovane in seveda manjša od nujno potrebne, ki bi prinesla dragoceni deviz. Čeprav bi do konca sezone prišlo več turistov in čeprav bi ti zapravljali podolgem in počez. Zamujenega se pač ne da popraviti.

Posledice slabe sezone (premajhen izkupiček) so torej nekako znane. Še vedno (in celo

vedno bolj vztrajno) pa se iščejo krivci. Eden, ki ga je bilo v minulih dneh večkrat moč slišati in prebrati, je podaljšano šolsko leto v nekaterih evropskih državah. Drugi vzrok pa smo (kdo drug?) novinarji. V Črni gori (kjer je odstotek zmanjšanih prenočitev največji) je ugledni turistični delavec javno povedal (nekateri to govore bolj potih), da jugoslovanski (in za njimi tuji) novinarji časopisne stolpce vse prepogosto polnimo z vestmi o podražitvah, o pomanjkanju določenih stvari, o slabih cestah, celo štrajkih... in tako vznemirjamo naše potencialne turiste. Vznemirjanje pa turiste, ki pridejo na počitnice, pač ne marajo. In če jim jih že ne moremo prepričati, naj vsaj vnaprej ne opozarjamo nanje.

Dva krivca torej imamo, drugi se še iščejo. Pred našimi očmi razpadajo ceste (dober primer je cesta v notranjosti Istre do Pule), natakariji s kislimi obrazi menjajo prte in strežje tople (in drage) pijače, ceno hrane divjajo iz tedna v teden, prireditve več ali manj ostajajo na ramenih posameznikov, ki imajo še trohico veselja do turizma, številni hoteli in objekti propadajo, za infrastrukturo ne zmoremo...
V. Stanovnik

NAŠ

NAŠ TEDNIK: Morda se kratko predstaviš našim bralcem in poveš, kako si prišla v vrste Katoliške mladine?

ANICA REHSMANN: Doma sem na Ledincih pri Tratniku in po ljudski šoli na Ledincih sem obiskovala osem let Slovensko gimnazijo, kjer sem tudi maturirala. Po maturi sem šla na pedagoško akademijo in postala učiteljica. Trenutno sem v okviru akcije za brezposelne učitelje zaposlena na Katoliški prosveti v Celovcu. V KM sem sodelovala že kot gimnazijka, najprej kot župnijska zastopnica na dekanijski ravni. Pred dvema letoma, ko je odstopila Pavli Oraž, sem bila skupaj z Bernardom Sadovnikom in pa Hanzijem Stickrom izvoljena v vodstvo KM, od 27. junija naprej pa vodimo KM Marko Jernej iz Šmihela, Tomaž Mošič iz Šentjanža in pa jaz. Od 1. 9. 1988 pa bo Hanzil Sticker tajnik KM in bo nasledil Dorico Lepuschitz.

NAŠ TEDNIK: Kakšne načrte imate za prihodnje delovno periodo?

ANICA REHSMANN: Trenutno se pripravljamo na celodnevno klavzuro, ki bo avgusta in na kateri bomo začrtali prihodnje delo. Po vsej verjetnosti bomo uskladili delovanje skupin v Rožu in Podjuni; za Podjuno je odgovorna PoBa (Podjunska baza), za Rož pa Herman Kelih, rožanski mladinski pastoralni asistent, in zastopniki posameznih far.

NAŠ TEDNIK: A ste na Ziljo že pozabili?

ANICA REHSMANN: Ne, dobro vemo za njen položaj in zato bo potrebno izdelati zanjo poseben načrt.

NAŠ TEDNIK: Kakšni so odnosi si med Katoliško mladino in Katoliško mladino na Koroškem?

ANICA REHSMANN: KM je prisotna za dvojezično ozemlje KM pa je vključena kot enakopravna organizacija v Delovno skupnost katoliške mladine, kjer so članice še šolska, podružniška in pa delavska mladina. Skupaj smo na primer izvedli postno akcijo „Dobra volja brez alkohola“ in vsakoletni pohod srečanja na kak vrh.

NAŠ TEDNIK: Kaj pa odnos KM in ostale slovenske mladinske organizacije?

ANICA REHSMANN: KM pozdravlja vsako sodelovanje med slovenskimi mladinskimi organizacijami in vemo, da bi se daleč marsikaj napraviti in izvesti. Trenutno pa je takega sodelovanja bolj malo.

Z Anico Rehsmann se je pogovarjal Franc Wakounig

GOST

„KM pozdravlja sodelovanje slov. mladinskih organizacij“

Anica Rehsmann s Petrom Olipom, ki bo jeseni prišel v Pliberk za kaplana.

NAŠ TEDNIK: Se boste na primer s KDZ ali ZSM srečali in pomenili o sodelovanju?

ANICA REHSMANN: Verjetno v določenem času.

NAŠ TEDNIK: Kaj je to „določen čas“?

ANICA REHSMANN: Jeseni imamo klavzuro, potem pa bomo videli.

NAŠ TEDNIK: Imate kaj stikov z mladinskimi organizacijami v Sloveniji in zamejstvu?

ANICA REHSMANN: Kot KM nimamo tesnih stikov z njimi. Poznamo se osebno, zadnjič smo se srečali med papeževim obiskom na Koroškem. Vsako leto gremo septembra v Stično,

mladina iz Slovenije pa že prihaja na mladinske dneve.

NAŠ TEDNIK: Kakšno mesto prisojate v okviru KM raznim gibanjem, na primer ekološkemu, mirovnemu, za človeške pravice, proti rasizmu in ločevanju, pač gibanjem, ki so globoko krščanska?

ANICA REHSMANN: Morda res, da smo se do danes z njimi premalo ukvarjali, jim posvečali premalo pozornosti. Zanimanja zanje ne manjka. Lani pa smo bili zelo zavzeti z delovanjem za skupno šolo in proti ločevanju in temu vprašanju bomo tudi v prihodnje posvečali pozornost. Seveda smo angažirani tudi v zadevi civilne službe. Tako nudimo vse informacije in tudi ustrezno pomoč in podporo, sprejemamo pa tudi civilnike, da pri nas opravijo svoj rok. Lani pa mladinske organizacije nismo dobile civilnikov.

mo vse informacije in tudi ustrezno pomoč in podporo, sprejemamo pa tudi civilnike, da pri nas opravijo svoj rok. Lani pa mladinske organizacije nismo dobile civilnikov.

NAŠ TEDNIK: Ali se udeležuješ tudi na kulturnem področju?

ANICA REHSMANN: Sodelujem pri društvu „Jepa-Baško jezzero“, v okviru domače pečniške fare vodim mladinsko skupino, ki je tudi prosvetno delavna, in tudi pri zboru „Gallus“ pojem.

NAŠ TEDNIK: Kaj bo tako rekoč prva večja akcija novega vodstva KM, ki mu želimo obilo uspehov, po avgustovski klavzuri?

ANICA REHSMANN: Lani je Katoliška mladina bila na Gradščanskem pri Hrvatih v Trajštofu, kjer smo se srečali tudi z gradščanskim škofom Laszom. O tem srečanju je poročala tudi televizija. Letos pa smo mi gostitelji Hrvatov in srečali se bomo v Globasnici meseca oktobra. Za sebe pa si lahko predstavljam tudi neke vrste srečanje katoliških mladincev vseh avstrijskih narodnih skupnosti.

NAŠ TEDNIK: Hvala za pogovor.

Ob robu povedano:

„Rosegger Nachrichten“ („Rožeške novice“) je uradno glasilo občine Rožek. Je to list, ki nikakor ne odgovarja predstavam o vzorni dvojezičnosti. Nasprotno: že večkrat smo kritizirali ignoriranje rožeške občine, če gre za njene slovenske občane.

Pozitiven korak

O zadnji izdaji „Rožeških novic“ (julij 1988) pa bi le radi zabeležili nekaj pozitivnega: poročilo o koncertu Kulturnega društva „Peter Markovič“ z umetnikoma Brankom Brezavščkom in Andrejem Varlom na Humu (4. junija; NT je poročal) je bilo objavljeno tudi v slovenščini. Kdor pozna razmere v Rožeku, bo to gotovo ocenil kot sicer majhen, a zato nič manj pozitiven korak.

Še več takih korakov, predvsem tudi v drugih uradnih glasilih naših dvojezičnih občin — pa bo morda le zaživela naša skupna, dvojezična Koroška.

-Kuj-

Po obiskih papeža Janeza Pavla II.

Preteklo nedeljo je papež Janez Pavel II. obiskal Južno Tirolsko. Bil je to prvi obisk rimskega papeža po 206 letih pri naših prijateljih onstran Brennerja.

Pred 50.000 verniki ga je domači škof Wilhelm Egger pozdravil v treh jezikih: nemščini, italijanščini in v materinem jeziku Ladincev. Podobno, kakor na Koroškem, kjer ga je škof Kapellari pozdravil v jeziku večinskega naroda na Koroškem ter v imenu romarjev iz Slovenije in Furlanije-Juljske krajine.

Pa se papežev obisk na Južnem Tirolskem v neki točki bistveno razlikuje od obiska na Koroškem. Na Južnem Tirolskem je njegov pozdrav veljal obema narodoma — manjšinskemu in večinskemu.

Na Koroškem na žalost samo večinskemu. O tem, da živita tu dva naroda, namreč sploh ni bilo govora.

Kakor ni bilo govora o vprašanju narodnostnega sožitja v tej deželi.

Morda so tisti, ki so bili odgovorni za priprave papeževga obiska na Koroškem, mislili: sodelovanje romarjev iz treh dežel lahko nadomešča resnično sožitje na Koroškem. Upamo le, da se motimo.

Drugače bi namreč trpelo tako mirno sožitje na Koroškem kakor tudi sodelovanje vernikov iz treh dežel.

-Kuj-

V ponedeljek, 27. junija 1988, v Tinjah je Katoliška mladina dobila novo vodstvo. Dosedanjim predsednikom KM, Bernardu Sadovniku, Anici Rehsmann in pa Hanziju Stickru je potekel mandat in kot novi predsedniki KM so bili izvoljeni Anica Rehsmann, Marko Jernej in pa Tomaž Mošič.

Šentjakob: občinski očetje so sejali

V ponedeljek, 18. julija 1988, je bila v Šentjakobu v Rožu zadnja občinska seja v prvem polletju. Dnevni red te seje je obsegal 17 točk. Obravnavale so se prošnje za prenamembo zemljišč in je bilo od 20 prošelj za prenamembo dovoljenih 17.

Sklepalo se je tudi o nakupu orodja za cepljenje drv (Holzspaltgerät). Pri tej točki se je razvnela huda debata. Čeprav je najcenejša trdka dobila prednost in je bila oddaja izvedena po zakonitih predpisih, je ÖVP zahtevala, da se to orodje kupi pri domači trdki, ki pa je dala dražjo ponudbo. Sedaj so sklenili, da se na seji v Celovcu v avgustu še enkrat preveri, ali ni morda na trgu kakšnega novejšega orodja; nato se bo ponudba še enkrat razpisala.

Važna točka je bila tudi sklepanje o dodatnem proračunu, ki znaša šil. 4,8 mio. (redni proračun: 5,1 mio.). Dodatni proračun se bo uporabil predvsem za pre- oz. prizidavo občinskega poslopja, nadalje za požarno brambo Podgorje, za dokončno financiranje občinskega otroškega vrtca ter izgradnjo občinskih cest in poti. Taksa za poldnevni otroški vrtec

se bo s 1. 1. 1989 zvišala od 520,— na 550,— šil. Poročalo se je tudi, da se bo iz pričakovanih dotacij deželne vlade popravila ljudska šola v Podgorjah ter da bo iz teh dotacij dobila subvencijo tudi občinska glasbena kapela. Župan Grebl je poročal o pogovoru z uradniki deželne vlade, kaj in kako se bo ukrepalo z ljudsko šolo v Področici, ki je last Schulvereina Südmark. Se bo šola renovirala oz. izgradila ali pa se bo postavila nova ljudska šola v Področici? Tožil je tudi, da občina vzdržuje to šolo, vendar gospodje od „Schulvereina Südmark“ ne dovolijo, da bi v tej šoli vadila društva kakor npr. Katoliška mladina ali „Frauengesang“. „V interesu občine pa bi bilo,“ je dejal župan, „da imajo tudi društva možnost v izvenšolskem času uporabljati te prostore.“ Rekel je tudi, da se bo v tej zadevi še povezal z odgovornimi od „Schulvereina Südmark“.

Nadalje se je sklepalo o porotniški listi za leto 1989, za katero so bili določeni občinski odborniki vseh v občini zastopanih strank. Za Socialno gospodarsko skupnost (SGS) je bil imenovan mag. Jaki Sitter. Nadalje se je poročalo, da je zadnji terek pričel na prostoru pred kulturnim domom delovati kmečki trg, ki se je že takoj obnesel. Zanimanje ljudi je bilo veliko. Če se bo ta trg dalje obnesel, se bo tudi prihodnje leto nadaljeval.

Ker pa o razpisu o nastavitvi občinskih delavcev in nameščenec javnost skoraj nič ne izve, je Socialna gospodarska skupnost na tej seji vložila predlog naslednje vsebine v slovenskem in nemškem jeziku:

„Občinski odbor tržne občine Šentjakob v Rožu naj sklene, da v bodoče razpisuje delovna mesta za občinske delavce/ke in nameščenice četrtletno v občinskem listu St. Jakober Nachrichten, tako da lahko tudi ostali občani sodelujejo oz. izvedo o prostih delovnih mestih.“

Socialna gospodarska skupnost upa, da se bo ta njen predlog tudi upošteval, ker je mnenja, da mora tudi tukaj veljati načelo enakosti.

mi

Razstava Iske Rano

V mali galeriji celovške mestne hiše je bila v ponedeljek, 18. julija 1988, odprta razstava slik Iske Rano. Rano do 31. julija razstavlja akte, portrete in pa pokrajine; razstavo je odprl celovski župan Guggenberger.

Najpomembnejšo knjigo,

ki je izšla v obeh deželnih jezikih v zadnjih letih v Celovcu, knjigo „Zgodovina koroških Slovencev od l. 1918 do danes z upoštevanjem vseslovenske zgodovine“, je delegacija avtorjev in Mohorjeve založbe slovesno predala 5. t. m. škofu dr. Egonu Kapellariju. Škof, velik poznavalec koroške zgodovine in umetnosti, je z zanimanjem prisluhnil izvajanju dvornega svetnika dr. Valentina Inzka, predsednika komisije zgodovinarjev—avtorjev, in univerzitetnega docenta dr. Andreja Moritscha, glavnega urednika knjige. Knjigi in Mohorjevi založbi je želel obilo uspeha in izrazil svoje zanimanje tudi za nove študije o koroški zgodovini, ki jih pripravljajo študenti dunajske univerze pod vodstvom docenta dr. Moritscha. Na sliki z leve: dvorni svetnik dr. Valentin Inzko, škof dr. Egon Kapellari, univ. doc. dr. Andrej Moritsch in inž. Franc Kattner, vodja Mohorjeve založbe.

Čestitamo!

Na Metlovi praznuje svoj 50. rojstni dan gospod Jakob Wastl. Jubilantu želijo vse najboljše brat in sestre. Številnim čestitkam se pridružuje seveda tudi uredništvo Našega tednika, ki kliče jubilantu še na mnoga zdrava leta.

Ta teden praznuje Ana Kumer, soproga predsednika KSOO mestnega svetnika Frica Kumra, svojo 50-

letnico. Za njen lepi življenjski jubilej ji želimo obilo zdravja, zadovoljstva in sreče. Predvsem se ji zahvaljujemo za njeno veliko pomoč in razumevanje, ki ga dokazuje na strani svojega moža, ki ima številne obveznosti v prid občanov in našega naroda.

Zahvaljuje pa se ji tudi mladina v klubu KDZ; naša slavljenska je tej mladini v vseh letih pomagala kot prava in dobrohotna mentorica.

Na mnoga zdrava leta!

Ani Kumer sta čestitala tudi predsednik Narodnega sveta dr. Matevž Grilc in predsednik Zveze slovenskih zadrug Mihi Antonič.

**ZADRUGA
PLIBERK**
se veseli Vašega obiska!

**Za tiste, ki želijo
biti ves teden
na morju**

Moščenicka Draga

Termin: 24. 9.—1. 10. 1988
hotel MARINA
(B kategorija)

Moščenicka Draga — mala vas, 15 km južno od Opatije, čista voda, peščena plaža, lepa promenada ob morju, stalna avtobusna zveza z Opatijo.

HOTEL MARINA: tik ob morju, velik vrt, igrišče, bazen, plaža je plitva (idealno za otroke), dobro vodstvo hotela

SOBE: vse imajo prho in WC, nekatere tudi balkon, zelo prostorne sobe

CENA VKLJUČUJE: avtobusni prevoz Celovec — Moščenicka Draga — Celovec. Namestitve v dvoposteljnih sobah na bazi polpenzion. Pijača dobrodošlica

Cena za osebo: 2780,— šil.
doplačilo za enoposteljno sobo 665,— šil.

PRIJAVE SPREJEMATA:
NAŠ TEDNIK
tel. (04 63) 51 25 28-21

CARTRANS
tel. (04 63) 51 25 80

Slovensko prosvetno društvo Srce

Dobrla vas in

Fantje z vseh vetrov

prisrčno vabijo na

mednarodni

INSTRUMENTALNI KONCERT

v torek, dne 9. 8. 1988, ob 20.30

v samostanu Dobrla vas

(ob slabem vremenu v avli glavne šole v Dobrli vasi)

Zanimiv informacijski večer društva „Danica“

Pretekli torek je SPD „Danica“ vabilo v šentprimški kulturni dom na informacijski večer o aktualnih problemih koroških Slovencev. Obisk sam ni bil najboljši, zato pa je bila diskusija tembolj živahna ter zanimiva.

Za uvod je predaval dr. Teodor Domej od Slovenskega znanstvenega inštituta. V ospredju njegovih izvajanj je bil zgodovinski razvoj naše narodne skupnosti — v tej zvezi pa še predvsem doba nacizma, izseljevanje naših družin in šolsko vprašanje.

Pri zelo angažirani diskusiji je sodeloval tudi predsednik dunajskega SLO, torej učiteljske organizacije dunajskih socialistov. Gost z Dunaja je zelo kritično ocenil uvedbo asistenčnega učitelja sploh. Med dru-

gim je dejal: „Na Dunaju smo asistenčnega zato uvedli, da bi otroke inozemskih delavcev lažje naučili nemščine — ne pa, da bi koroške Slovence ponemčevali.“ Nadalje je poročal o velikih internih težavah socialistov, če podpirajo koroške Slovence. Sicer pa je menil, da morajo koroški Slovenci čimprej poslati svoje zastopnike v šolsko komisijo pri ministrstvu, ki naj bi spremljala uresničevanje novega manjšinskošolskega zakona.

Diskusija je bila zelo informativna in stvarna, kar je bila mdr. zasluga predavatelja dr. Domeja. Zanimivo pa je tudi, da je več diskutantov, tako iz Nemčije kakor iz Avstrije, poudarilo pomen samostojnega volilnega gibanja za koroške Slovence.

Bilčovs: Pika nogavička

Otroci se grejo gledališče — med potjo na Dunaj se je otroška gledališka skupina iz Dutovelj v Sloveniji ustavila tudi v Bilčovsu in v Železni Kapli. Predvsem otroški publikli so predstavili razne prizore iz znanne knjige Pika nogavička. Tako

npr. prizor v cirkusu ali prizor, ko se vrne Pipijin oče iz dežele Katatuka. Na Dunaju bo skupina iz Dutovelj zastopala Jugoslavijo pri „Europäisches Kindertheaterprojekt“, to je srečanje 200 otroških gledaliških skupin iz 23-ih držav.

Kulturni večer v Bilčovsu

Kljub številnim prireditvam, ki so bile v soboto, 9. julija, v okolici Bilčovsa, je kulturni večer prosvetnega društva „Bilka“ pri Miklavžu kar lepo uspel. Spored sta oblikovala domači MePZ „Bilka“, katerega vodi Jožko Boštjančič, in MoPZ „Bilka“ pod vodstvom Mirka Lauseggerja. Oba zbora sta zapela vsak po štiri, pretežno narodne pesmi. Kot gost pa je nastopila družina Lipusch iz Šmihela, ki je — kakor povsod — s svojimi originalnimi pesmimi navdušila tudi bilčovške poslušalce. Posamezne točke sta povezovala Almira in Marjan Gasser.

Pri srečolovu, za katerega je bilo veliko zanimanje, je gospa

Trudi Weber iz Želuč imela največ sreče: zmagala je tridnevno potovanje v Portorož. To glavno nagrado je podarila potovalna agencija Cartrans.

Za ples je igral ansambel „Gašperji“ iz Slovenije. Igral je do polnoči, nato pa so nekateri še šli v Šentjakob na praznik NT.

● Oglas

Na prodaj
**gradbene parcele —
lepa lega**

v Zgornjih Libučah.

Interesenti naj se javijo po tel. št.: 0 42 36 / 20 76

Wigwam 88 fantovski tabor na Plešivcu

Okoli petsto fantov iz vseh koroških župnij je ta teden zbranih na Plešivcu, da v okviru taborjenja WIGWAM 88, ki ga prireja katoliška mladina, preživi in doživi v skupnosti in pri igri nepozabne počitniške vtise.

Eno od gesel tedna je vsekakor kreativnost, doprinos posameznika v skupno košaro zamisli in doživetij. Zato je tudi spored tako naravnani, da fantje lahko povsod vnašajo svoje zamisli in predstave in ga tako popestrijo. Sploh pa je program zelo pester, saj obsega športne in družabne igre, izlete, razna tekmovanja, lutkovne predstave in pa veliko mero osebnih iniciativ.

Med najbolj priljubljene točke sodi ukvarjenje z naravo. Iz spisov in komentarjev, ki so jih fantje napisali in sestavili o drevesu in njegovi usodi, je mogoče razbrati, koliko misli in razmišljanj roji v glavah te mladeži, ki bo čez leta

sokrojila tek razvoja.

Med skupinami, ki so prišle na Plešivec, so krepko zastopani Radišani, Dobrolčani in tudi Borovljanci.

Radišani, ki jih vodita Hajdi in Tatjana, so si kot spoznavni znak in da vsako takoj ve, od kod ti nasmejani fantje, napravili majice z napisom „RADIŠE“.

Wigwam 88 se je pričel v nedeljo, 17. maja, s škofovo mašo.

V ponedeljek so Wigwam obiskali tudi nova predsednika Katoliške mladine Anica Rehsmann in duhovni vodja mladine Peter Olip ter tajnica KM Dorica Lepuschitz, ki se poslavlja od te odgovorne službe.

-wafra-

Mladi Radišani s Hajdijo na Plešivcu

ČESTITAMO

Pretekli torek je obhajal na Ravnah pri Rožeku svojo 60-letnico naš rojak Joži Valentinič, pd. Rodarč. Jubilantu in njegovi družini želimo še mnogo zdravih, veselih skupnih let! Čestitkam se pridružujeta tudi EL Rožek in domače kulturno društvo „Peter Markovič“.

Včeraj, 21. julija, je Marija Fera iz Dvora obhajala svojo 71-letnico. Za ta visoki življenjski jubilej ji čestitajo uredništvo NT ter vsi njeni sorodniki in prijatelji.

Te dni obhaja svoj 55. rojstni dan gospa Malka Feinig iz Sveč. Vedno aktivni in skrbni sodelavki in sooblikovalki sveškega kul-

turnega življenja čestitamo za življenjski jubilej, obenem pa se ji zahvaljujemo za vso nesebično delo na kulturnem področju.

Gospod Jakob Woschitz, pd. Jurjakov oče iz Klanč pri Galiciji, je obhajal svoj 92. rojstni dan. Otroci in uredništvo NT mu želijo še mnogo zdravih let.

V prostornem vrtu humške ljudske šole pod vznožjem častitljive romarske cerkve pri Božjem grobu, je minulo nedeljo, 17. julija, zapel Janko Krištof svojo prvo sveto mašo. Prišli so verniki iz Podjune, pa tudi iz Roža — posebej še iz Šentjakoba, kjer je novomašnik že deloval nekaj mesecev kot pomočnik, da bi skupaj z njim obhajali ta njegov veliki in najlepši dan. Velika množica vernikov pa je bila podobna množici — kakor smo ravno ta dan slišali v evangeliju —, kateri je Jezus velel sestiti po travi in jo je čudežno nasitil.

Božji grob: Veličastna nova maša

Novomašnik Janko Krištof, doma iz Vidre vasi pri Pliberku, se je že kot skavt aktivno vključil v mladinsko delo. V Pliberku je ustanovil skavtsko skupino in kmalu spoznal, da hoče posvetiti svoje življenjsko delo ljudem, ki iščejo Boga. Po maturi na Slovenski gimnaziji je vstopil v semenišče v Salzburgu. Ko je študij uspešno zaključil, se je za leto odpravil v Ekvador in tam spoznal življenjske razmere in bedo v tretjem svetu.

Že sprejem na predvečer nove maše pred cerkvijo Božjega groba je pričal o izredni pri-

ljubljenosti domačina, ko so mu sofarani — otroci in zastopniki raznih ustanov — v deklamacijah in govorih zaželeli mnogo božjega blagoslova na njegovi duhovniški poti. Pliberški mestni župnik Alojzij Kulmesch mu je orisal lepo, a tudi težavno duhovniško pot in mu čestital k njegovi odločitvi. Zastopnik farnega sveta Jožko Nachbar pa ga je prosil, da naj bi gradil mostove med obema narodoma na Koroškem. Njegov nekdanji učitelj, bivši šolski ravnatelj Valentin Vauti, pa je poudaril, da so v 150-letni zgodovini humške šo-

Janko Krištof je obhajal primicijo

le le štirje fantje bili deležni milosti in časti duhovniškega poklica. Zastopnik občine Janko Pajank je novomašniku podaril umetniško izdelan križ. MePZ „Podjuna“ je počastil svojega novomašnika s primernimi pesmimi.

Pri besednem bogoslužju v cerkvi, ki je sledil sprejemu, je globaški župnik Peter Sticker v pridigi med drugim povedal tudi tole: „Pred 20-imi leti, ko sem bil še kaplan v Pliberku, me je neka mati prosila, da bi njeno družino posvetil presvetemu Srcu Jezusovemu. Nekam nenavadno se mi je to zdelo, saj takšna posvetitev

saj so vse vasi bile vključene v pripravo na ta praznični dan.

Obdan od svojih številnih sobratov — duhovnikov in študijskih prijateljev je Janko Krištof ob krasnem vremenu obhajal svojo prvo sveto mašo. V izbranih besedah je novomašni pridigar Pepej Marketz, župnik v Šentjakobu v Rožu, polagal smernice za novomašnikovo duhovniško pot. „Dajte jim vi jesti“ — te Kristusove besede apostolom iz evangelija minule nedelje so bile glavna vsebina njegove pridige. Kakor je bila takrat množica izmučena in lačna in jo je On nasitil, tako so danes mnogi lačni in

postaviš na stran človeka in vrednote, ki sta v obstoju ogrožena.“

Pri slovesni novi maši so ubrano prepevali cerkveni pevci iz Nonče vasi, Božjega groba, Čirkovč, Vidre vasi, Doba in okolice, katere je prav skrbno vodil pevovodja Jožko Koncilja. Poleg zborovskega petja se je lepo ujemalo tudi ljudsko petje, kjer so sodelovali vsi navzoči.

Novomašnik Janko in njegov študijski kolega Franc Ulbing pa sta še dolgo po maši delila novomašniški blagoslov.

V smislu nedeljskega evangelija „Dajte jim vi jesti“ so

takrat ni bila posebej v „modi“. Nisem si pa mislil, da bo iz te družine nekoč izšel duhovnik. In gotovo je bila zaupna in vztrajna molitev k Srcu Jezusovemu tista rodovitna njiva, na kateri je dozorel duhovniški poklic,“ je rekel nekdanji pli-berški kaplan Peter Sticker.

Ob ganljivem slovesu od doma, katerega je „Mlada Podjuna“ s pesmijo „Oj hišica očetova“ napravila še bolj slovesnega, pa je spregovoril šmihelski dekan, zlatomašnik Kristo Srienc. Poudaril je, da je dom nekaj čudovito svetega, nekaj nepozabnega. Ni treba, da je bogat, samo topel mora biti, ogrevan zlasti od materine ljubezni in posvečen delu in molitvi. Tak je bil tudi dom novomašnika. Slovo od doma pa je ena prvih grenkih postaj na duhovniški poti. „Poslavljaj se danes od doma, nov dom se odpira pred tabo, večji, širnejši, manj topel, bolj problematičen, bolj hladen, večkrat neizprosno trd in zahteven. Ponesi v ta svoj bodoči novi dom svoj idealizem, svojo gorečnost, vso svojo dobro voljo, da ga boš kot duhovnik ogreval s svojo dejavno ljubeznijo in dobroto.“ Tako je novomašniku priporočal šmihelski dekan Kristo Srienc.

V dolgem sprevodu, ki je segal od Jankovega doma pa do humške šole, so verniki prispeli na kraj nove maše, ki je bil od nešteti pridnih rok srkbeno pripravljen in okrašen,

žejni duhovne hrane. Zato naj bo njegova najvažnejša naloga, da bo prinašal upanje in vzbujal zaupanje, da bo ljudi ozdravil in jih krepčal z zakramenti, katere bo delil, posebej še, da bi v sv. Evharistiji nasitil mnoge. Pridigar pa je opozoril tudi na koroško problematiko in dobesedno dejal: „In očitali ti bodo, da se preveč zavzemaš za Slovence. Ampak če čutiš, kako trpijo rojaki, ki v vedno bolj — in dostikrat v nasilno ponemčenem okolju — izgubljajo svojo identiteto in če te samega boli, da jezik in kultura, ki sta ti jo posredovala starša in sta ti postala draga, nista več zaželeni, je tvoja dolžnost, da se

ravnali tudi pristojni za pripravo in brezhiben potek tega velikega praznika. S kruhom, pivom in pijačo so pogostili ob koncu vse navzoče, ki so bili ko ena sama velika družina. Del teh dobrot so napekle gospodinje iz vseh vasi, ostalo pa se je pokrilo iz proračuna cerkve pri Božjem grobu.

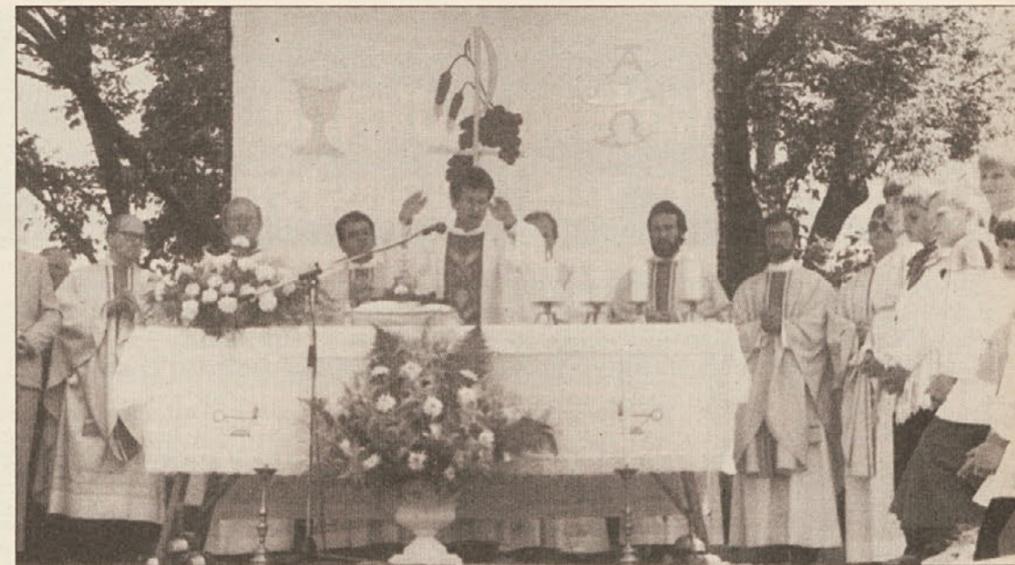
Po tej agapi so se verniki srečni in zadovoljni vračali na svoje domove, saj so skupaj z novomašnikom smeli praznovati ta dan, „ki ga je naredil Gospod“.

**Besedilo: Jozej Perč
Slike: Vincenc Gotthardt in Jozej Perč**

”

In očitali ti bodo, da se preveč zavzemaš za Slovence. Ampak če čutiš, kako trpijo rojaki, ki v vedno bolj — in dostikrat v nasilno ponemčenem okolju — izgubljajo svojo identiteto in če te samega boli, da jezik in kultura, ki sta ti jo posredovala starša in sta ti postala draga, nista več zaželeni, je tvoja dolžnost, da se postaviš na stran človeka in vrednote, ki sta v obstoju ogrožena.

”

Na novo mašo pri Božjem grobu so prišli iz vseh treh dolin — zlasti še iz Roža.

Novomašnik podeljuje svoji materi sv. obhajilo.

Spominsko leto zgodovinskih dogodkov v Potočki zijalki

Brodarjevo odkritje je presenetilo ves znanstveni svet

Le devet dni pred dopolnjenim 94. letom je lansko vigred v Ljubljani umrl akademik in upokojeni redni univ. prof. dr. Srečko Brodar, prvi raziskovalec paleolitika v Sloveniji, vede, ki proučuje fosilne ostanke izumrlih živih bitij. Profesorjev „curriculum vitae“, kakor učeni može pravijo življenjepisom, nudi obilico zanimivih podatkov.

Naravoslovec in arheolog svetovnega slovesa

Srečko Brodar, znameniti slovenski naravoslovec in arheolog, cenjen v evropskem in svetovnem znanstvenem merilu, je bil rojen 6. maja 1893 v Ljubljani. Ustanovitelj slovenske kvartarologije in paleolitika na ljubljanski univerzi ter odkritelj Potočke zijalke, je na Dunaju študiral naravoslovje, diplomiral v Zagrebu in leta 1939 doktoriral iz geologije in paleontologije na prvi slovenski univerzi v Ljubljani. Od leta 1918 je služboval kot srednješolski profesor najprej v Ljubljani, nato v Celju in do 1946 spet v Ljubljani. Tega leta je postal izredni, 1951 pa redni profesor za prazgodovino človeka na ljubljanski univerzi.

Dopisni član Slovenske akademije znanosti in umetnosti je postal 1949, redni 1953; od 1975 je bil dopisni član Jugoslovanske akademije znanosti in umetnosti v Zagrebu. Od 1969 je bil častni doktor, od 1978 pa zaslužni profesor ljubljanske univerze. Prof. Brodar je bil član mnogih strokovnih in znanstvenih združenj, dolga leta urednik Arheološkega vestnika in revije Acta carsologica. Dvakrat je dobil Prešernovo nagrado (1949, 1960), Kidričevo nagrado za življenjsko delo (1974) in nagrado AVNOJ (1974), najvišje jugoslovanske družbeno priznanje za dosežke trajnega pomena v gospodarstvu, znanosti, kulturi in umetnosti. Zaslužno priznanje ob 80. življenjskem jubileju (1973) mu je bil tudi Red zaslug za narod z zlato zvezdo.

Izkopanine na nadmorski višini 1700 metrov

Njegov stanovski tovariš in dolgoletni prijatelj, univ. prof. dr. Anton Ramovš, se spominja, da je Srečko Brodar še kot gimnazijec z velikim zanimanjem poslušal predavanja zagrebškega profesorja D. Gorjanovića-Krambergerja, polagal pri njem strokovni profesorski izpit in se temeljito seznanil s krapinskimi pračlovekom. Pozneje ga je naključje kot široko razgledanega naravoslovca popeljalo h

kvartarologiji, ko je pred 60 leti prvič stopil v Potočko zijalko, v njej spoznal bogate fosilne ostanke, ki jih je odnašal tujec, in že v naslednjih tednih tamkaj sam začel načrtno raziskovanje.

Brodarjevo znanstveno delo se je torej začelo z odkritjem mlajše paleolitike v Potočki zijalki, sredi gora in gorskih vrhov Solčavsko-Savinjskih Alp in Karavank, tam, kjer leži „solčavska deželica“. Tako označuje Solčavo in njeno okolico kronist Valent Vider, domačin, ki živi v Solčavi več ko šest desetletij ter z veliko ljubeznijo zbira zgodovinsko in etnografsko gradivo o krajih, ki so mu pri srcu že od otroških let.

Sedemčlanska ekipa pod strokovnim vodstvom prof. Brodarja je začela poskusne izkope v Potočki zijalki 2. julija 1928. Potočka zijalka leži 1700 metrov nad morjem v zahodnem delu 1929 metrov visoke Olševe. Imenuje se po kmetiji v Potoku, ki ji je nekdaj pripadal ta del Olševe. Vhod zijalke je širok 17 metrov in je na najvišjem mestu 6 metrov visok. V času pračloveka je bil vhod mnogo višji kot danes. Sicer pa vsa površina zijalke meri nad 5000 kvadratnih metrov. Starost kultur, najdenih v jami, cenijo na več ko 70.000 let in spadajo v obdobje mlajšega paleolitika. Po zapisih V. Viderja se je zaradi prhnečega stropa in odpadanja pokline v tisočletjih polagoma vsulo na tla zijalke vedno več gruščica, skal in prstenin in zato so bila potrebna raziskovanja.

Malone 1500 okostij jamskega medveda

Brodarjeva ekipa je delala v polletnih mesecih vse do leta 1935. Kopalni so do globine 6 metrov, na enem mestu celo do 10 metrov; raziskali so kakih 600 kvadratnih metrov površine. Našli so več pračlovekovih orodij: sulice, igle, šila in drugo orodje, vse izdelano iz kosti jamskega medveda in kamna kresilnika, tako trdega, da je z njim mogoče rezati steklo. Najdenih je bilo malone 1500 okostij jamskega medveda, ostanke številnih ognjišč in oglja smrekovega in cemprinovnega drevesa, ki v slovenskih krajih že dolgo ne raste več.

Najbolje ohranjena okostja jamskega medveda in druge izkapanine iz Potočke zijalke so prepeljali v celjski muzej, vendar so

bile med bombardiranjem mesta ob Savinji v drugi svetovni vojni na žalost skoraj vse uničene. Ohranila se je le zbirka, ki jo je imel prof. Brodar zaradi proučevanja shranjeno drugod. Tako je danes del umetnih (ročnih) izdelkov in orodij pračloveka iz Olševe na ogled v arheoloških zbirkah celjskega muzeja.

Izredna Brodarjeva najdba je močno odmevala v znanstvenem svetu in odločilno vplivala na tolačenje, kako sta v srednji Evropi potekala zadnja würmska ledena doba in zgodovinsko obdobje mlajšega paleolitika. Sloviti arheolog J. Bayer je imel kulturni inventar iz Potočke zijalke za tako pomemben, da je postavil novo skupino v okviru aurignaciena in jo označil olševien.

Prvi raziskovalec najstarejših kultur

Do druge svetovne vojne je prof. Brodar odkril v Sloveniji še več novih paleolitiskih postaj: Morno zijalko, Njivice (Radeče pri Zidanovem mostu), Jamo pod Herkovimi pečmi (Radlje ob Dravi) in Kostanjevico na Krki. Podobno kakor z odkritji v Potočki zijalki je tudi s temi paleolitiskimi središči dokazal, da je Slovenija pomembno paleolitiko področje na vzhodnem obrobju Alp, ki dokazuje povezavo med paleolitiskimi kulturami v Panonski nižini in v severnoitalijanskih pokrajinah.

Akademik dr. Srečko Brodar je bil eden redkih univerzitetnih učiteljev, ki je z obsežnim znanjem in izjemno ljubeznijo do prazgodovine človeka navduševal svoje študente in sodelavce, jih spodbujal med delom pri izkopavanjih, z njimi prijetno pokramljal in znal biti tudi šaljiv. Vselej in na vsakem mestu je bil iskren svetovalec, vsi so ga cenili kot človeka in predavatelja. Bil je prvi in doslej najuspešnejši raziskovalec arheoloških kultur v Sloveniji in eden najpomembnejših znanstvenikov te usmeritve v svetu. Očitno je namreč, da je prav prof. Srečko Brodar najbolj oddaljena obdobja človeške zgodovine na slovenskih tleh vabljivo približal spoznavnim možnostim našega časa. Pri tem je imela Potočka zijalka na Olševi z njegovim zgodovinskim odkritjem pred šestimi desetletji nedvomno eno najvidnejših vlog.

Ivan Virnik

Celovski Zvon VI/19

Druga letošnja številka vse-slovenske revije „Celovski Zvon“ se začne in konča s protestom proti aretaciji in kazenskem postopku proti Janši, Tasiču, Borštnjeru in Zavrlu. Uredniški odbor in Društvo prijateljev Celovskega Zvona smatrata ta vojaški proces kot akt zoper suverenost slovenskega naroda, pozivata, naj odgovorne osebe popravi storjeno napako, in izrekata solidarnost z družinami prizadetih. V uvodniku pa Vinko Ošlak primerja dogodke v Sloveniji z dogodki na Češkoslovaškem pred dvajsetimi leti — ie, da je „slovensko nacionalno ponižanje“ po Ošlaku dosti hušje, saj v Sloveniji za zatiranje liberalizma ni treba tankov tujih sil. Ošlak zahteva za slovensko ljudstvo pravico do „vmešavanja v lastne zadeve“.

Tudi sicer je dogodkom v Jugoslaviji posvečeno precej pozornosti. V spisu „Qou vadis Jugoslavija“ postavi France Bučar tezo, da ne gre toliko za cilj „socializem“, temveč mnogo bolj za sredstva, kako do tega cilja priti. S tem, da dejansko oblasti ne dopuščajo nobene razprave o teh sredstvih, s tem, da na nikakršne argumente sploh ne odgovarjajo, same blokirajo morebitne možnosti priti do prave poti do cilja — to pa v interesu ohranjanja njihovega posebnega družbenega položaja. Če se je Jugoslavija po prelomu s Stalinom izrekla za pravico vsake države poiskati si lastno pot do socializma, potem mora po Bučarju to pravico pustiti tudi lastnim narodom in narodnostim. Bučar zahteva odpoved posesti dokočnih in izključnih resnic in vidi za Jugoslavijo v bistvu samo dve alternativni: ali odkrito represijo, ki bi po njegovem vodila v „romunizacijo“ Jugoslavije, ali pa uresničenje „slovenskega koncepta“, čigar posledice pa še nikakor niso razvidne.

Manj posrečena je razprava Božidarja Finka o „Narodni suverenosti in konfederaciji“. Razmišlja o možni konfederacijski ureditvi Jugoslavije ob zgodovinskih primerih, kakor npr. Nemška zveza v 19. stoletju, pride do zaključka, da konfederacije nimajo daljšega obstanka in se tako izreče za „samostojno“ (?) Slovenijo. Modernjših oblik kooperativnega federalizma in povezovanja večjih struktur po potrebah ne omenja. Ker sploh

ne izhaja od posebnih jugoslovanskih razmer, bi lahko prav isti članek napisal tudi recimo o Salzburgu ali o pokrajini Ogaden v Somaliji. Tukaj se vidi tudi ena izmed hib Celovskega Zvona: dostikrat je vse preveč filozofski.

Z aktualnimi vprašanji dvojezične Koroške se ukvarja dr. Vospornik v „začetek novega dialoga ali črn dan za koroško Slovence?“. Ugotavlja, da je prvič po letu 1918 imel slovenski poslanec možnost udeležiti se v parlamentu razprave o naših zadevah in se odločiti za novi šolski model ali proti njemu. Smoletov pristavek je po Vosporniku možnost za resnično nov začetek, saj Smoletov korak prisili tudi močnejšega sogovornika do nove ocene njegove manjšinske politike. Sadovi tega novega dialoga pa bi morali biti kmalu vidni. Obe osrednji organizaciji Vospornik poziva, naj svoje sodelovanje v bodoče postavita na temeljitejši in manj površni osnovi — tako npr. v koordinacijskem odboru, kjer še vedno ni protokolov in pismente fiksiranih dogovorov.

Zanimiva sta tudi članek „Sveta Hema in politika v letu 1938“ in recenzija knjige Rutarja „Die Steiermark im Dritten Reich“. Tomaž Simčič se v tej številki pogovarja s skladateljem Fabianom Niedrom, predstavljen je tudi kipar France Ahčin. Omeniti je treba Žužkov članek „O veseljem grehu“, v katerem razpravlja o knjigi Matjaža Kmeclja „Slovenska postna razmišljanja“ — tu gre predvsem za razkol med Slovenci po drugi vojni in za dokončanje prevelikega števila političnih nasprotnikov, za izgubo „slovenske nedolžnosti“ tako rekoč.

Z literarnimi prispevki sta zastopana Andrej Capunder in Cvetka Kocjančič, Alojz Rebula nadaljuje s svojim dnevnikom, Apovnikova predstavi razstavo o sovjetski revolucionarni umetnosti, objavljeno pa je tudi pismo argentinskih Slovencev avstrijskemu veleposlaniku zaradi nove ureditve dvojezičnega šolstva na Koroškem.

„Literatur um 11“

Nemška literarna revija „Literatur um 11“ je mlad in zanimivo koncipiran časopis, katerega tretji zvezek je v teh dneh izšel v založbi Hitzeroth v Marburgu ob Lahni. Revija izhaja dvakrat let-

no. Izdajatelj Ludwig Legge, sam pisatelj, je predsednik zelo aktivnega društva Neue Literarische Gesellschaft, Günther Jahn in Gunilla Rising Hintz pa sta odgovorna za uredniško delo.

Najnovejša izdaja z obsegom 55 strani je predvsem za Koroško zanimiva, saj sta dva od osmih avtorjev koroška Slovenca, in sicer Gustav Januš (roj. 1939) ter Janko Ferk (roj. 1958).

Dve provokativni pesmi slovenskega avantgardista Tomaža Šalamuna (roj. 1941) je prevedel znani celovski leksikograf Peter Kersche (roj. 1945).

Težišče izdaje pa je 75. rojstni dan avstrijske pisateljice Gertrude Fussenegger. O pisateljici piše György Sebestyen (roj. 1930). V reviji pa še objavljajo Friedrich G. Paff (roj. 1950), Margarete Hannsmann (roj. 1921) in Lars Andersson (roj. 1954).

„Literatur um 11“ je revija z visokim literarnim nivojem, ki odgovorno išče nove avtorje in pri tem ne pozablja na tradicijo.

O opazovalcih marca 1938...

Salzburška založba Residenz se vedno bolj odpira neavstrijski oziroma nenemški literaturi, sicer pa v prevodu. Medtem ko se zdi izdaja Gustava Januša v dveh jezikih — pesniška zbirka v prevodu Petra Handkeja bo izšla še septembra — sama po sebi umevna, pa tembolj začudi izdaja romana albanskega pisca Ismaila Kadareja, ki je že izšla. Pred leti si bralec knjig Residenza tudi ne bi mogel predstavljati, da bo izšel prevod iz italijanščine (Anonimo Triestino, „Das Geheimnis“).

V vigrednem programu je založba predložila nekaj zanimivih knjig, o katerih naj je tu govor.

Debitant je graški avtor Günter Eichberger s knjigo „Der Wolkenpflieger“, ki jo — malo tvegano — imenuje „roman“. Eichberger nam pripoveduje življenjsko zgodbo človeka brez zgodbe, vse se dogaja v komični groteski, ki tako rekoč visi v zraku jezika. Svojeгаа junaka, o katerem piše v drugi osebi, imenuje — prav tako tvegano — Konrad Duden. V prozi, ki jo je montiral s stavki iz življenja, citati in pregovorih, riše figuro človeka, ki se srečava z znanimi imeni, ki jih je avtor potujčil: Erich Buntegger, Gotthard, imenovan Fürchtgett (ne Vincenc),...

Gre za zanimivo, lahko berljivo knjigo.

Ko je Avstrijski kulturni inštitut v Zagrebu v beograjski Srpski narodni knjižnici predstavil založbo Droschl, Mohorjevo, Residenz in Styrijo, je svojo založbo prezentiral Günter Eichberger. V Beogradu je bral iz svoje prve knjige.

Celovski pisatelj Gert Jonke je v novi seriji založbe „L:L“ izdal prozo „Der Kopf des Georg Friedrich Händel“. Händel je drobna knjižica, pravzaprav glasbena pripoved, ki je služila kot glas za film o Händlu, ki so ga pred meseci posneli v Nemčiji. Jonkejev skozi in skozi skomponirani jezik se tu prvič poveže z eksistenco, ki je glasba.

Jochen Jung, lektor založbe, je ob spominskih terminih avstrijske politike izdal prvi literarni kontrapunkt, antologijo z naslovom „Reden an Österreich“. Marec 1938 in posledice so tematika za Reinholda Brandla, Erwina Einzigerja, Helmuta Eisendleja, Reinharda P. Gruberja, Josefa Haslingerja, Petra Henischa, Marijo-Terezo Kerschbaumer, Inge Merkel, Ernsta Nowaka, Franza Riegerja, Jutto Schutting in Dorotheo Zeemann.

Ob izdaji te antologije bo slovenskega bralca začudilo dejstvo, da lektor in izdajatelj ob taki važni temi ni upošteval vsaj enega od obeh slovenskih avtorjev, ki jih v hiši izdaja, in da Reinhard P. Gruber mirno lahko zabeleži, da del koroških Slovencev tendira v Ljubljano.

Prav tako v novi seriji „L:L“ je izšla kratka proza francoskega pisatelja Francis Pongea, ki jo je prevedel Peter Handke. Knjižica „Kleine Suite des Vivarais“ govori o stvarih, o živalih, o luči in o ljudeh.

Mladi štajerski avtor Franz Weinzettl je pri Residenzu izdal že tretjo knjigo. Tokrat se predstavlja s pripovedjo „Der Jahreskreis der Anna Neuherz“. Weinzettl je prozo razpredil ali organiziral po letnih časih in mesecih, v katerih nastopa junakinja — narava sama. Weinzettl opiše prehajanja v teku leta, sledi luči in temi, toploti in mrazu, snegu in dežju, ... letnemu krogu. Kot bralci sledimo točnemu opazovalcu sveta, ki ga obdaja.

w. w.

Letno poročilo 1987/88

Tudi letošnje letno poročilo ZG za Slovence je zelo pestro in

bi ga naj prelistal vsak, katerega je Slovenska gimnazija pri srcu. V uradnem delu najdemo preglednico profsorskega zbora — 44 jih je letos poučevalo —, kroniko šolskega leta, tabele

o številu ur in o starosti, poreklu, poklicu staršev ter mestu stanovanja dijakov, pregled o učbenikih in naslove šolskih in maturitetnih nalog. Zelo uspel je pregled posameznih razredov, saj se je vsak razred sam na kratko predstavil. Vsakemu absolventu Slovenske gimnazije ob prebiranju tega pregleda pridejo na misel lastna dijaška leta, od pridnega in še negotovega začetka tja do bolj „divjaške“ višje stopnje. Število učencev v šolskem letu 87/88 na Slovenski gimnaziji je bilo 439, z letošnjimi maturanti pa je število absolventov naše edine srednje šole naraslo na 993.

Kakor rdeča nit se vleče skozi letno poročilo hvaležnost in pohvala nadzorniku dvornemu svetniku dr. Valentinu Inzku, ki bo 31. avgusta stopil v zaslužni pokoj. Čutili je tudi nekaj bojznih in grenkobe, saj ne bo lahko napolniti veliko vrzel, ki jo bo dr. Inzko zapustil. V središču drugega dela letnega poročila je šolska akademija, letos je bila pod geslom „Sele vsepovsod“. V spominskem letu 1988 se je Slovenska gimnazija namreč spominjala predvsem 13 selskih žrtev in se v ta namen tudi pobrala s selskim društvom KPD „Planina“. Nadalje najdemo članek ravnatelja dr. Vospornika ob 75-letnici prejšnjega ravnatelja dr. Zablattnika, poročilo s seminarja učiteljev dvojezičnih šol v Mariboru in spis o učbenikih in avdiovizionalni učni tehnologiji. Velik del letnega poročila so oblikovali dijaki sami, namreč s poročili o raznih ekskurzijah, projektih ter o kontaktni leči. Objavljen je tudi eden izmed štiri-rih v okviru „Evropskega spisovnega natečaja“ nagrajenih spisov naših dijakov.

**SLOVENSKI SPORED
AVSTRIJSKEGA RADIA
VSAK DAN
od 18.10—19.00**

Petek, 22. julija 1988

Iz kulturnega življenja: Viški koncerta ob 10-letnici obstoja Koroške glasbene šole.

Sobota, 23. julija 1988

Duhovni nagovor (Toni Opetnik). — Voščila (D. Urschitz).

Nedelja, 24. julija 1988

35 let ansambla Avsenik.

Pon., 25. julija 1988

Festival ob Donavi — reportaža.

Torek, 26. julija 1988

Izobraževalni teden na Rebrci — reportaža.

Sreda, 27. julija 1988

Narodno-zabavna glasba.

Četrtek, 28. julija 1988

Rož — Podjuna — Zilja.

Glasbeni viški: resni, domači in veseli, okrogli

Rojenice so ji prerokovale daljše, lepše življenje, polno kreativnosti in viškov. Rojenice pa zadnje besede še niso rekle — Glasbena šola na Koroškem po desetih letih obstoja, ko naj bi se dvignila iz otroške dobe, hira — še živi, umreti ne more in ne sme. Talenti mladih glasbenikov zaslužijo razvoj, pospeševanje. Morda bodo tisti, ki bi lahko kaj premaknili, to storili v petek, ko bodo v radiu slišali talente na posnetku z jubilejne prireditve v velikem javnem studiu koroškega radia. Tisti pa, ki so bolj veseljaki, in imajo druge glasbene užitke, bodo lahko uživali ob vedno okroglih vižah slovenskega ansambla Avsenik, ki praznuje 35-letnico obstoja in je svojo kariero po svetu začel v koroški radijski hiši. — V ponedeljek boste po radiu lahko podoživeli narodnostne akcente Festivala ob Donavi, ki jih je na magnetofonski trak za Vas ohranila Kornelija Vospersnik.

● Pečnica

Katoliška otroška mladina vabi na počitniški teden na Pečnico **TEDEN V NARAVI**...

za vse, ki radi hodijo; ki so radi v naravi; ki radi opazujejo, ki se ne utrudijo preveč hitro
Čas: od 1. avgusta 1988, ob 16. uri, do 5. avgusta 1988, do 14. ure

Starost: od 10. do 14. leta
Prijave do 15. julija 1988 na Katoliško otroško mladino v Celovcu, 9020 Celovec, Viktringer Ring 26, tel.: 0463/51 11 66
Cena: 300,—

Za počitniški teden na Pečnici so potrebne tele stvari: spalna vreča in podlaga, krožnik, skodelica in pribor, žepni nož, nahrbtnik, posoda za pijačo, dobri čevlji (dva para), zaščita proti dežju, kopalke, praktična obleka; potrebščine za umivanje.

● Sele Borovnica

KOZJI BAL

Čas: sobota, 23. julija 1988, ob 20.00 uri

Kraj: gostilna Trkl v Selah-Borovnica

Prireditelj: Apiski klub „Obir“

● Loče

FOLKLORNI VEČER

Čas: ponedeljek, 25. julija 1988, ob 20.30

Kraj: gostilna Wrollich v Ločah

Prireditelj: SPD „Jepa Baško jezero“

● Rožek

Razstava del KIKI KOGELNIK

Razstava je na ogled vsak dan od 15.00 do 19.00 ure, razen ob ponedeljkih

Kraj: galerija Rožek

● Celovec

ZORKA L. WEISS

akvareli in gvaši

Čas: od 18. julija do 15. avgusta 1988

Kraj: v kavarni v domu umetnikov v Celovcu

● Loče

4. MEDNARODNI KROS — TEK NA STARI GRAD

Štart: v nedeljo, 14. avgusta 1988, ob 10.00 v Ločah

Cilj: na Starem gradu — 950 m

Prijave: Jožko Wrollich, 9582 Loče

Prireditelj: SPD „Jepa Baško jezero“

● Šentprimož

POHOD NA OBIR

Čas: nedelja, 31. julija 1988

Zbirališče: vrh Ojsterca ob 11.00 uri

Nazaj grede piknik pri Marofu

Prireditelj: SPD „Valentin Polanšek“ na Obirskem

PRIREDITVE

TEDEN MLADIH UMETNIKOV

Čas: od ponedeljka, 25. julija, do sobote, 30. julija 1988

Kraj: Mladinski center na Rebrci

Z otroki bodo delali, risali, peli, plesali... sledeči: Valentin Oman, Barbara Möseneder, Tanja Zgonc, Saša Kump, Rožica Pušnik, Ilse Möller, Drago Druškovič, Hermi Paulič, Marjanca Jemec-Božič, Janez Bitenc in Anica Fugger

Starost otrok: od 6. do 12. leta

Cena: 690,— šil. za polni penzion, stroški za material se posebej zaračunajo

Prijave sprejemata: Mladinski center na Rebrci, 9133 Miklavčevo, tel.: 0 42 37 / 21 42 ali na Krščansko kulturno zvezo, Viktringer Ring 26, 9020 Celovec tel.: 04 63 / 51 62 43

Izlet skupaj z znano skupino Rendezvous

V soboto, 6. avgusta 1988: Vožnja do Blatnega jezera/Platensee — Madžarska

Zabaven večer v Budimpešti s skupino „RENDEZVOUS“

V nedeljo, 7. avgusta 1988: Obisk formule I — Hungariaring
Ogled mesta Budimpešta

Cena: 1000,— šil. (vožnja, prenočitev, zajtrk, vstopnica za formulo I)

Prijave do najkasneje 22. 7. 1988 pri Bernardu Sadovniku, tel. 04 63 / 35 9 85 ali 0 42 30 / 340.

Prijava je veljavna z vplačilom 600,— šil.

Ker je prostih samo še 15 mest, odloča dan vplačila prijavnine za sprejem prijavnice!

Izlet je v sodelovanju s turistično agencijo Cartrans in z avtopodjetjem Sienčnik!

● Železna Kapla

PAZNIK FOLKLORE

Čas: sobota, 23. julija 1988, ob 20.00 uri

Kraj: pri občinskem kopališču v Železni Kapli

Prireditelj: SPD „Zarja“ v Železni Kapli

Sodelujejo: godba na pihala papirnice Vevče, folklorna skupina KUD „Slava Klavora“ iz Maribora, folklorna skupina SPD „Zarja“ iz Železne Kaple
Za ples igra ansambel „Bled“

● Šentprimož

KULTURNI VEČER

Čas: petek, 22. julij 1988, ob 20.30

Kraj: na Breznikovem kampu ob Zablaškem jezeru

Prireditelj: SPD „Danica“ v Šentprimožu

Sodelujejo: tamburaši SPD iz Šentjanža, MoPZ „Vinko Poljanec“, MePZ „Danica“ iz Šentprimoža

● Peca

ŽEGNANJE

Čas: nedelja, 24. julija 1988, ob 10.30

Kraj: na Veškem stanu na Peci — v kapelici sv. Huberta in sv. Ane. Maševal bo šmihelski dekan, zlatomašnik Kristo Srienec. Ljubitelji gora prisrčno vabljeni!

Ob slabem vremenu bo žegnanje naslednjo nedeljo

● Šentprimož

KABARETNI VEČER

Čas: 28. julij 1988, ob 20.30

Kraj: kulturni dom v Šentprimožu

Prireditelj: SPD „Danica“ iz Šentprimoža

Nastopila bo znana kabaret skupina GIMPEL iz Gradca

● Rebrca

RIBIŠKA SV. MAŠA

Čas: nedelja, 31. julija 1988, ob 10.00 uri

Kraj: na Rebrci

Pri maši bosta pela rebrški cerkveni zbor in sekstet iz Rotensteina

● Globasnica

Planinsko društvo Celovec in Kulturno društvo Globasnica — planinski odsek vabita na **izlet v Koprivno k sv. Ani: v nedeljo, 31. julija 1988; sv. maša bo ob 11.00 uri.**

Zbirališče pri gostilni Juena, odhod ob 9.00 uri.

Planinci prisrčno vabljeni!

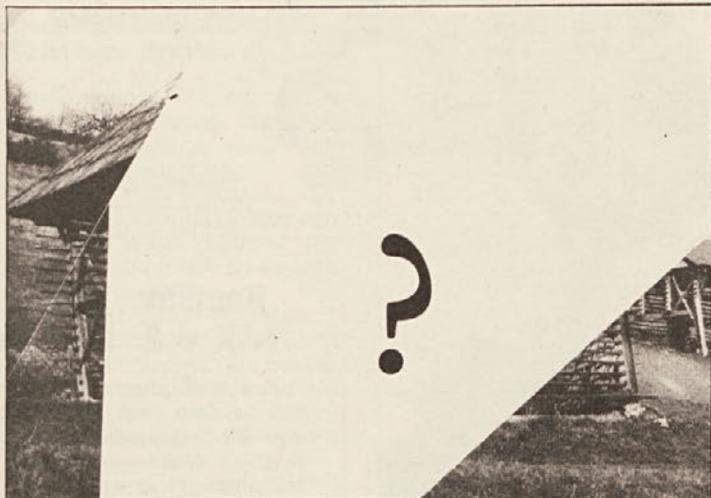
NAŠ TEDNIK — Lastnik (založnik) in izdajatelj: društvo „Narodni svet koroških Slovencev“.

Tisk: Mohorjeva/Hermagoras, Viktringer Ring 26, 9020 Celovec. NAŠ TEDNIK izhaja vsak petek, naroča se na naslov: „Naš tednik“, Viktringer Ring 26, 9020 Celovec. Telefon uredništva, oglasnega oddelka in uprave: (04 63) 51 25 28.

Nagradno tekmovanje za mesec julij

1. nagrada
IZLET V
PORTOROŽ

PODARI PODJETJE
SIENČNIK
DOBRLA VAS

Če ste mogoče že uganili, kaj predstavlja slika, pošljite pravo rešitev na uredništvo Našega tednika, Viktringer Ring 26, 9020 Celovec.

Als Minderheit und mit Minderheiten leben

(Dalje s 4. strani)

gende Minderheit, intellektuell nicht geschult, damit die Assimilation sich rasch durchsetzen kann. Es gibt nur wenige so bewußte Slowenen, die ihre Kinder bis zum Eintritt in die Volksschule einsprachig slowenisch aufwachsen lassen, damit ziemlich garantiert ist, daß ihre Kinder das Slowenische so lernen, daß es für sie prägend und identitätsbildend wird. Zu Hause wird einfach ausschließlich slowenisch gesprochen. Denn nur allzu groß ist der Druck der sprachlichen Assimilation, daß nämlich deutsche Lehnwörter verwendet werden. Wer deutsch sprechen kann und nicht bewußt sein Slowenisch pflegt, wird bald merken, wie es verarmt. Es verliert dann nur zu bald an Bedeutung für die Person.

In der Öffentlichkeit wird das Slowenische in vielen Fällen „versteckt“. Die gleiche Personengruppe, die zu Hause slowenisch spricht, spricht im Wirtshaus deutsch, auch wenn sie in der gleichen Gruppierung zusammensitzt. Dies geht so weit, daß, was als Vorteil geschätzt werden könnte, nämlich slowenisch und deutsch zu können, als ein „Maniko“ empfunden wird, als nicht „gesellschaftsfähig“. Nun ist es aber problematisch für den Bestand einer Sprache, wenn sie in der Öffentlichkeit nicht verwendet wird. Sie wird nämlich dann zur

Privatsprache, die für die Öffentlichkeit unbrauchbar wird, weil es für viele Gegenstände und Sachverhalte keine slowenischen Bezeichnungen gibt. Die Assimilation schreitet voran. Dieser kann nur eine bewußte Pflege der Sprache auch in der Öffentlichkeit gegenwirken.

Daher kommt es, daß in der Regel nur jene Slowenen von Deutschnationalen angegriffen werden, die bewußt ihre slowenische Sprache und Kultur pflegen, also gerade die, die dafür etwas tun, daß Österreich nicht um eine Sprache, eine Kultur und ein Übungsfeld der Toleranz ärmer wird und auch der Wurzeln wichtiger kultureller Ausformungen wie die des Kärntner Volksliedes und vieler Bräuche verlustig geht.

Diese bewußten Slowenen werden deshalb angegriffen, weil sie dem Druck der Assimilation entgegenwirken und damit auch den weniger Bewußten und Ängstlichen Raum für Ansätze einer Identitätsbildung schaffen. Jene werden auch immer wieder angegriffen, weil sie sich auch öffentlich artikulieren. Dies muß aber geschehen, wenn sich die slowenische Sprache und Kultur erhalten will. Die öffentliche Präsenz des Slowenischen in Kärnten müßte eigentlich echten Demokraten das Herz höher schlagen lassen, weil das ein Zeichen für Tole-

Z Našim tednikom na MARTINOVANJE

v soboto in nedeljo, 12. in 13. novembra 1988

- ☛ Prihod v Varaždinske toplice, dobrodošlica in kosilo
- ☛ Namestitev v hotelu
- ☛ Popoldne prosto
- ☛ Večerja z Martinovimi specialitetami in ½ l vina na osebo, krst mošta ob sodelovanju harmonikarja
- ☛ Naslednji dan po zajtrku prosti dopoldan in izlet v Kostanjevico

cena 930,— šil.

ODHODI: 7.00 Dobrla vas — Sienčnik, 7.10 gostišče Juenna, 7.15 Šmihel — Zadruga, 7.20 Pliberk — Zadruga, 7.35 Škocijan — Posojilnica, 8.00 Celovec — Cartrans, 8.20 Kožentavra — gostilna Mlečnik.

PRIJAVE SPREJEMATA:

NAŠ TEDNIK
tel.: (04 63) 51 25 28-21

CARTRANS
tel.: (04 63) 51 25 80

ranz und Anerkennung des Andersseins und kultureller Vielfalt wäre. Aber es scheint der Nationalismus quer durch die Partelen größer zu sein als ein demokratisches Bewußtsein.

Untersuchenswert scheint mir weiters die Angst einiger Deutsch-Kärntner vor der „Bedrohung“ der Slowenen auf dem ökonomischen Sektor zu sein. In die Umgangssprache übersetzt lauten einige Aussagen so: „Die Slowenen drücken uns an die Wand. In Gemeinden und öffentlichen Ämtern werden Slowenen eingestellt und es entstehen slowenische Betriebe, in denen nur Slowenen angestellt werden.“ Es gibt Deutsche, die um die Rechte der Deutschen fürchten, die ihr Recht auf eine deutsche Schule und einen deutschen Gottesdienst schwinden sehen. Diese Menschen sehen nicht, daß sie nicht für ein Recht eintreten, sondern für eine vom Slowenischen „gesäuberte“ Öffentlichkeit, denn es müßte offensichtlich sein, daß sich das Slowenische verliert, wenn es nicht öffentlich verwendet werden darf. Mehrheiten scheinen die Tendenz zu haben, Rechte exklusiv für sich auszulegen. Bei dem allgemeinen Arbeitsplatzmangel kann ich mir vorstellen, daß sofort Ängste entstehen, wenn auch nur ein Arbeitsplatz schwerer zugänglich, aber unter der Bedingung nicht unzugänglich wird, wenn man slowenisch lernt. Welche Ungerechtigkeit ist für einen Kärntner Deutschen damit verbunden, wenn er unter Bedingungen,

unter die er sich selbst stellt, slowenisch lernen muß, wenn alle Kärntner Slowenen deutsch lernen. Auf interessante Details muß ich verzichten und will hier nur noch die Frage stellen, was man sich als Mensch, Christ, Österreicher und Kärntner in dieser Situation wünschen kann:

- mehr Demokratie und weniger Parteipolitik
- einen stärkeren Willen, Konflikte auszuhalten und für Konflikte fähig zu sein
- mehr Toleranz und gegenseitige Anerkennung
- den starken Wunsch bei allen Beteiligten sich zusammenzutun, um den anderen kennenzulernen, Vorurteile abzubauen und Ängste zu verlieren
- mehr Sinn für den Reichtum von Sprache und Kultur
- die Einsicht, daß die Probleme nicht durch Kampf, sondern nur durch gegenseitiges Verstehen und miteinander gelöst werden können.

Man kann den Bildungsheimen und vor allem dem Bildungshaus Tainach/Tinje und allen Minderheiten und Mehrheiten nur wünschen, daß sich im Gedenkjahr von 1938 Betroffene aller Gruppierungen und auch Politiker, die nicht allzu borniert sein mögen, zusammenschließen, um die Ängste, Wünsche und Erwartungen der jeweils anderen in direkten Interaktionen kennenzulernen, um einander akzeptieren und dann vielleicht auch schätzen zu lernen.

Dr. Karl Garnitschnig

Manfred Luschnig

Slovenski atletski klub je v transfernem času zgubil dva igralca, zato pa je pridobil spet „žonglerja“ Manfreda Luschniga, ki je igral pol leta za Rikarjo vas. Luschnig je v zadnjih letih jemal nogomet premalo resno, zato se trener Jagodič ni hotel jeziti z Manfredom in ga je pustil v Rikarjo vas. Letos sta se SAK in Luschnig spet dogovorila in igralec je ta teden pričel s treningom.

Sicer trener Jagodič ne verjame čisto Luschnigovi obljubi, da bo igral celo sezono, toda sprejel ga je z velikim veseljem. Jagodič: „Če bi Luschnig hotel, je naš režiser v igri.“ Na prvem treningu je Luschnig zapustil dober vtis, imel presenetljivo dobro kondicijo in se je tudi zelo trudil. Ali bo „Luša“ Luschnig tokrat zdržal celo sezono, se bo šele izkazalo — gotovo pa je to zadnja možnost za odličnega nogometaša. Najbolj vesel Luschniga pa je bil vratar Dalanovič, ki je pravi fan podjunskega nogometaša.

Transfer Uranka k SAK-u se

je kratko pred koncem transfernega časa razbil. SAK je bil pripravljen sprejeti nogometaša, ki pa je imel že drugo ponudbo. SAK bo skušal nogometaša dobiti pozimi, seveda samo v primeru, da bo Urank ostal na Koroškem.

SAK-u so se v zadnjih dneh ponujali igralci iz vseh krajev in iz vseh lig. Toda trener Jagodič se je odločil, da bo šel v jesensko sezono z mladim moštvom. Jagodič: „Enostavno gotovo ne bo, toda prepričan sem, da bomo uspeli.“ V primeru, da bi slovenskemu klubu jeseni ne šlo po želji, je pozimi

„Žongler Luša“ Manfred Luschnig zopet pri SAK-u.

Pripravljalne tekme SAK
Žitara vas — SAK 0:5
Spittal — SAK 1:0.

Ramšak, Wölbl: SAK v 2. istanco

Kontrolni odbor KFV je odločil, da sme Ivan Ramšak za eno leto brezplačno v Pliberk, Kristijan Wölbl spada zdaj Pliberčanom. Proti tej odločitvi je SAK vložil protest, ki ga bo obravnavalo predsedstvo koroške nogometne zveze. Tretja instanca je potem ÖFB.

še vedno možnost pridobiti dva vrhunska igralca, vrhu tega pa bi se lahko vrnila tudi Gregorič iz Globasnice ali pa Velik iz Treibacha.

PISMA BRALCEV

Pomoč Slovenskemu atletskemu klubu

Slovenske nogometaše v vrstah SAK čaka težka sezona. Kakor je bilo razbrati iz časopisov, se v prestopnem roku ni posrečilo moštvo ojačiti v taki meri, da bi lahko igralo za prva mesta v koroški ligi. Nasprotno, SAK, ki je v pretekli sezoni navdušil publiko z vrsto kvalitetnih iger, je moral oddati važne stebre uigranega moštva.

Prav iz tega razloga bi bila slo-

obljubil Zdaj se bomo potrudil!

Slovenski atletski klub

Novi igralci: Kunčič (VSV), Gorenšek (Klopinj), Luschnig (nazaj iz Rikarje vasi), Galo (nazaj iz Globasnice);

Odšli so: Velik (Treibach), Gregorič (Globasnica), Eberwein (Šmihel), Wölbl, Ramšak (Pliberk — toda o tem bo še odločil KFV oz. ÖFB)

Objavljeni: Justin Polanšek

Kader: Dalanovič, Smrečnik, Stern, A. Sadjak, F. Sadjak, Čertov, Kreutz, Galo, Luschnig, Kunčič, Blajs, Kert, Burger, Hanser, Gorenšek, Wieser, Pa-sterk, Kurasch;

Trener: Lojze Jagodič

Sekcijski vodja: Albin Waldhauser

Sezonski cilj: Mesto v sredini lestvice

venska javnost dolžna, da podpre to našo športno institucijo, ki se je v preteklih letih priborila do tako pozitivnega odmeva v javnih medijih tudi zunaj Koroške. Naša dolžnost je, da skupaj (navijači, prijatelji, gospodarska podjetja) skrbimo za zdravo finančno podlago. Le tako bodo naši nogometaši tudi gospodarsko enakovredni konkurenti. Saj so dostikrat dokazali, da so na športnem polju kos vsakemu nasprotniku.

Predlagam, da se oba slovenska tehnika nujno zavzameta za zbiralno akcijo v prid našemu Slovenskemu atletskemu klubu.

Jožko Wrolich

Aktualni intervju

Trener SVG Pliberk in bivši igralec SAK dr. Ivan Ramšak

„Hočem izpolniti svojo obveznost“

Naš tednik: Po zadnjih razburljivih tednih, ko si se z vso silo boril za izpisnico za SVG Pliberk, bo gotovo vse bralce zanimalo, kaj te drži v Pliberku?

Dr. Ramšak: Pliberčanom sem pismeno obljubil, da bom 2 leti ostal v Pliberku. Vrh tega pa sem dal obljubo tudi igralcem. Nisem pa človek, ki bi obljube ne držal.

Naš tednik: Še pred koncem sezone si se konkretno pogovarjal s SAK-om, ki te je hotel pridobiti. Zakaj nisi šel v Celovec?

Dr. Ramšak: Drži. Že 3 tedne pred zaključkom prvenstva sem imel kontakte s SAK-om. Pri SAK bi zaslužil polovico več ko v Pliberku, delal bi v bolnici v Celovcu, vse bi bilo idealno. Toda s Pliberčani sem

bil v besedi. Če bi šel k SAK-u, bi si delal sam očitke.

Naš tednik: Iz katerih vzrokov si pa lani sploh zapustil SAK?

Dr. Ramšak: Defenzivni način igre trenerja Jagodiča mi ni ugajal. Namesto da bi nasprotnike pohodili, pa smo se zadovoljevali s tesnimi zmagami. Ker pa sem zvedel, da bo Jagodič ostal, sem šel v Pliberk. Osebnostno pa nimam ničesar proti Jagodiču.

Naš tednik: Ko si šel v Pliberk, so ti bili konflikti med kluboma gotovo znani. Izhodišče je bilo leta 1976, ko so pliberški nogometaši verbalno napadli Slovence v Pliberku, konflikti pa so se v tekmah potem nadaljevali. Ali te to ni motilo?

Dr. Ramšak: Za celotno zadevo nisem vedel.

Naš tednik: Ali si se v Pliberku osebno spremenil?

Dr. Ramšak: Ostal sem isti človek, kakšen sem bil prej. Tudi kar se narodne zavesti tiče, se ničesar ni spremenilo. Bil sem na obeh demonstracijah na Dunaju, to pove gotovo vse.

Naš tednik: Kakšne cilje oz. naloge vidiš v Pliberku?

Dr. Ramšak: Samo športne.

Naš tednik: Mnogo navijačev in pristašev si s prestopom v Pliberk globoko razočaral. Ali razumeš te ljudi?

Dr. Ramšak: Gotovo jih zdaj razumem, toda po mojem ti ljudje gledajo preozko. Včasih bi si želel več tolerance.

Naš tednik: Nekateri trdijo, da se je vzdušje v Pliberku s teboj zboljšalo, drugi spet, da je ostalo vse pri starem. Tako je menda pred kratkim fant vidnega pliberškega funkcionarja zelo grdo zmerjal solarje SAK?

Dr. Ramšak: Jaz kluba prej nisem poznal, zato tega ne morem oceniti. Kar pa se tiče tega fanta, moram reči, da 12-letnega fanta ne smeš jemati resno. Gotovo pa to ni bilo v redu.

Naš tednik: Pred koncem transfernega časa te je SAK prosil, da bi prišel nazaj, ker te je menda nunjo potreboval. Si o tem premišljal?

Dr. Ramšak: Še bolj bi SAK potreboval kapetana Velika, ki v Celovcu dela in bi tam lahko treniral. Mlado moštvo bi izkušnega kapetana bolj potrebovalo ko kdaj prej — kljub temu je šel in meni očitava, da sem šel zaradi denarja. Zakaj pa je odšel on?

Naš tednik: Kaj bi zate pomenila letos zmaga proti SAK-u?

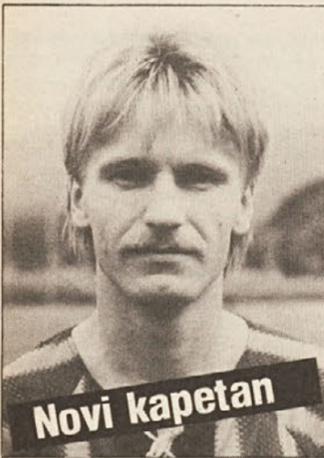
Dr. Ramšak: Dve točki.

Naš tednik: Naslednje leto nimaš več pogodbe, s katero bi dobil izpisnico od SAK-a. Kaj potem?

Dr. Ramšak: O naslednji sezoni še ne razmišljam.

Naš tednik: So zate vrata nazaj k SAK-u za vedno zaprta?

Dr. Ramšak: Jaz jih nikoli nisem zaprl. Ne vem pa, kako misli SAK. Letos hočem izpolniti na vsak način svoje obveznosti, to je zame trenutno najvažnejša stvar.

Novi kapetan

Novi kapetan SAK bo letos Miha Kreutz. 26-letni nogometaš je od mladincev naprej igral za SAK in je vsa leta štel med najbolj konstante igralce. Njemu zaupa celotno moštvo, ker se z gledno bori za Slovenski atletski klub.

Motor moštva

Tonči Blajs še ne igra dolgo v moštvu, toda mladi nogometaš je že zdavnaj standardni igralec. Ko so ga navijači SAK prvič videli, so bili navdušeni. Blajs je izredno močan v dvojih, ima izredno dobro kondicijo, vrhu tega pa je tudi zelo hiter.

Novi goleador?

Richard Burger je lani jeseni bil dolgo poškodovan in v zadnjih tekmah ni nastopil čisto zdrav. Letos je izkušeni nogometaš telesno odlično pripravljen in je v prvih tekmah že dokazal, da bo letos lahko dal dosti golov za SAK.

ASKÖ Bilčovs praznoval 20. letnico

Nogometaši so pretekli konec tedna praznovali 20-letnico obstoja nogometnega kluba, katerega so ustanovili leta 1968. Ob tej priložnosti so počastili v šotoru tudi zaslužne člane kluba, ki so veliko pomagali pri ustanovitvi. Počlašeni so bili: Franc Gasser, Valentin Quantschnig, Johann Glantschnig, Karl Löschnig, Dominikus Sorgo, Franc Quantschnig, Lorenc Schellander, Johanna Rulitz, Irmgard Müller, Paul Krušič, Tomas Krušič, Johann Kullnig.

Vabilo na IZREDNI OBČNI ZBOR Slovenskega atletskega kluba v petek, 29. julija, ob 19. uri v Mladinskem domu (Mikschallee 4) Članom sporočamo, da osebnega vabila ne dobijo in da so po tej poti prisrčno vabljeni, da se udeležijo občnega zбора. Vabi odbor

Koroško šolarsko prvenstvo Köttschach-Mautnu

Peter Wrolich dvigla prvi koroški prvak!

Kakor pričakovano je Peter Wrolich (RC ARBÖ Konsum Beljak) osvojil pretekli konec tedna v Köttschach-Mautnu pri šolarjih koroška naslova v cestni dirki ter v tekmovalju na kronometer.

Že v soboto je Wrolich v tekmovalju na kronometer na 10 km dolgi progi dokazal, da je trenutno najboljši šolarski kolesar na Koroškem. Njegov edini pravi nasprotnik Harald Kopeinig (KRSC) je zaostal kar za 7 sekund, tretjevrščeni Gerald Aschbacher pa že za 17 sekund. V cestni dirki pa je bil Wrolich v nedeljo potem pravzaprav edini, ki je prišel v poš-

tev za prvo mesto. Wrolich je na 31,8 km dolgi progi zmagal pred Haraldom Kopeinigom, katerega je premagal že v tekmovalju na kronometer. V avstrijskem merilu je Peter Wrolich trenutno drugi za Großschartnerjem, ki je v zadnjih pomembnih dirkah za las premagal Wrolicha.

Koroško prvenstvo šolarjev na kronometer: (10 km/poprečje 41,9 km/h) 1. Peter Wrolich (RC ARBÖ Konsum Beljak) 14:25; 2. Harald Kopeinig (KRSC) 14:32; 3. Gerald Aschbacher (Spittal) 14:42; Cestna dirka: (31,8 km) 1. Peter Wrolich (RC ARBÖ Konsum Beljak) 58:15,92; 2. Harald Kopeinig (KRSC); 3. Gerald Aschbacher (Spittal);

1. razred D

Z Vugrincem prišel nov veter

Eden najboljših Globašanov, izkušeni Pepo Micheu, je letos iz zdravstvenih razlogov končal kariero, Globašani pa so z novim trenerjem in s tremi novimi igralci nekoliko spremenili moštvo.

SC Globasnica

Novi igralci: Jože Vugrinec (Dobrla vas), Gregorič (SAK), Fridl Matschek (Pliberk), Kuster (Šmihel)

Odšli so: Blažej (Šmihel), Galo (SAK), Dlopst (Pliberk), M. Kollmann (Sinča vas), P. Micheu (nehali)

Kader: Kaiser, Lipouschek; H. Micheu, Hutter, Schatz, G. Sadjak, Fera; Vugrinec, Matschek, E. Pajančič, Wautsche; Gregorič, Thonhofer, S. Pajančič, Petjak, Kuster, Raschun;

Trener: Jože Vugrinec (igralce-trener)

Športni vodja: Simon Harrich (predsednik), sekcijskega vodje ni

Sezonski cilj: mesto v sredini lestvice

DSG Sele: letos bomo sestavili moštvo bodočnosti

Letos bo tudi v Selah igrala vrsta mladih igralcev, ki so deloma zelo talentirani. Trener Jože Fera ima na razpolago 18 igralcev, iz katerih bo skušal v tej sezoni skovati novo moštvo. Fera: „Če bodo vsi trenirali, bomo gotovo sestavili moštvo bodočnosti.“

DSG Sele — Rikarja vas 5:4

Gole za Sele: Hobel (3), Paul in Pepi Čertov

DSG Sele

Novi igralci: Silvert Užnik (Šmarjeta), Jože Stanko (Slovenija)

Kader: Užnik, Oraže, K. Hribernik, P. Pristovnik, Kulmesch, Užnik, Nante Čertov, Jakopič; Olip, Fera, Oraže, Stanko, Wieser, Mak, Hobel, N. Hribernik, A. Oraže, Paul Čertov;

Odšli so: Gregorič (Globasnica), Travnik (Klopinj)

Trener: Jože Fera

Sekcijski vodja: Nanti Olip

Sezonski cilj: mesto v prvem delu lestvice

Podliga-zahod

Šmihel ima novo vodstvo

Na zadnjem občnem zboru so izvolili v Šmihelu za novega predsednika dr. Erharda Kušaja, sekcijski vodja pa je postal Lojze Kužnik. S tem vodstvom bodo Šmihelčani torej šli v novo sezono, pri klubu pa je kar 7 novih igralcev.

Novi igralci: G. Feodorow, J. Feodorow (ATSV Wolfsberg), Golautschnig (Klopinj), A. Blažej (Globasnica), Zillitsch (ASK), Eberwein (SAK), Grobelnig (Pliberk); Odšli so: Vauče (Šentandraž), Obrietan (DSG Borovlje), Vodiunig (Žvabek), Kuster (Globasnica);

Objavljeni: nobeden

Kader: Leitgeb, Puckl, Šumnik, W. Krausler, Buchwald, Eberwein, Ambrosch, Gros, A. Berchtold, W. Berchtold, H. Berchtold, K. Berchtold, E. Berchtold, Močilnik, G. Feodorow, J. Feodorow, A. Blažej, St. Blažej, H. Krausler, Grobelnig, Golautschnig, Djurič;

Trener: Egon Pajenk

Športno vodstvo: Lojze Kužnik (sekcijski vodja)

Kulturni dom in Posojilnica-Bank Podjuna renovirana

V središču Dobrle vasi je pred kratkim poslopje Posojilnice-Bank Podjuna dobilo novo fasado. Poslopje, v katerem je tudi kulturni dom, je postalo zdaj tudi od zunaj še bolj privlačno, saj je bilo arhitektonsko menda že prej posebnost v Dobrli vasi. Ali se bo investicija poznala tudi pri prometu banke, še ne vedo, na vsak način pa je banka zbudila v Dobrli vasi precej pozornosti.

Marijan Fera dobil rogove

Že svoj 30. življenjski jubilej je praznoval pretekli teden naš fotograf Marijan Fera. Na praznovanje je Marijan povabil poleg uredništva tudi predsednika NSKS dr. Matevža Grilca, predsednika KSOO Frca Kumra, predsednika Zveze slovenskih zadrug Mihija

Posojilnica-Bank Podjuna

OPAZILI SMO. . .

Antoniča, podpredsednika NSKS dipl. trg. Janka Uranka ter druge predstavnike iz javnega življenja. Prišli so dejansko tudi vsi, le državni poslanec Karel Smolle iz

službenih razlogov ni prišel, kar mu je naš jubilar menda kar precej zameril. Mestni svetnik in predsednik Kluba prijateljev lova Fric Kumer je podaril Mari-

janu tri rogove, menda od samih srnjakov („pokov“). Uredništvo Našega tednika pa je podarilo Marijanu vožnjo v Medžugorje. Marijanu, ki stopa zdaj v drugo tridesetletje življenja, želi uredništvo po tej poti vse najboljše.

SPD „Gorjanci“ — Kotmara vas: izlet z mladimi

Že od leta 1982 naprej prireja SPD „Gorjanci“ izlete z mladimi v bližnjo okolico. Cilj letošnjega izleta, ali bolje rečeno, sprehoda, je bila Krznarjeva domačija na Plešivcu. Zbrali smo se v nedeljo, 3. julija 1988, po drugi maši pred kotmirško šolo. Pot nas je peljala mimo Hribernika, skozi Črezdol in Mostec na Vrđi, od tam pa h Krznarju, kjer je čakalo okrepčilo.

Bilo je prijetno srečanje, videli in spoznali smo številne lepote domačih krajev. Hvala vsem, ki so prispevali k uspehu tega lepega izleta, predvsem pa Krznarjevi družini za gostoljubje.

DOPUSTNIŠKA DOŽIVETJA z Našim tednikom skupaj s KKZ, z Družino in domom in s Cartransom

Štiri dopustniške dneve ob ogledu krajev MEDJUGORJE — MOSTAR — SARAJEVO — PLITVICE

Varianta A — avtobus

TERMIN: 23.—26. oktober 1988

Spored:

- 23.10. CELOVEC — LJUBLJANA — ZAGREB — BANJA LUKA — JAJCE — SARAJEVO; večerja, zabava, nočitev.
- 24.10. ogled Sarajeva (Gazi-Husrevbegova mošeja, muzeji, cerkve, olimpijsko mesto) turško kosilo v restavraciji MORICA HAN popoldne prosto za osebni ogled mesta; večerja, zabava, nočitev
- 25.10. po zajtrku vožnja v Mostar, skupno kosilo s skupino B; ogled MOSTARJA, MEDJUGORJE: ob 18.00 zahvalna maša ob 40-letnici NT; nato večerja, nočitev
- 26.10. po zajtrku odhod domov na progi SPLIT — ŠIBENIK — ZADAR — KARLOBAG — PLITVICE — KARLOVAC — NOVO MESTO — LJUBLJANA — CELOVEC

Cena variante A 1960,— šil.
doplačilo za enoposteljno sobo 680,— šil.

VKLJUČENO: avtobusni prevozi po navedeni progi — namestitve s polnim penzionom v hotelih srednje kategorije — vodnik

Varianta B — avtobus in ladja

TERMIN: 24.—27. oktober 1988

Spored:

- 24.10. CELOVEC — LJUBLJANA — POSTOJNA — RIJEKA; ob 17.00 odhod ladje iz Rijeke, večerja, zabava, nočitev na ladji
- 25.10. približno ob 7.00 prihod ladje v pristanišče SPLIT; zajtrk, nato ogled Splita in prevoz z avtobusom v MEDJUGORJE, kjer se srečamo s skupino A; nadaljnji program kakor pri varianti A
- 26.10. po zajtrku odhod avtobusa preko MOSTARJA (ogled) v SPLIT; ca. 17.00 odhod ladje iz SPLITA; večerja, nočitev na ladji
- 27.10. ob 8.00 prihod ladje v RIJEKO, nato avtobusni prevoz v Celovec

Cena variante B 2850,— šil.

VKLJUČENO: avtobus Celovec — Rijeka — Celovec in Split — Medjugorje — Split prevoz z ladjo Rijeka — Split — Rijeka polni penzion — vodnik